

RESSO

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 10, Núm. 90 • Abril 97 • 275 Ptes. (I.V.A. Inclòs)

Entrevista a Sebastià Roig Montserrat

I Certamen literari "Sant Blai"

Un campaner a Sorpresa, Sorpresa

CENTRE D'ESPECIALITATS MÈDIQUES

Igualatori
Medicina General
Pediatria
Ginecologia i Obstetrícia
Cardiologia i Aparell Respiratori
Otorrinolaringologia
Aparell Digestiu
Anàlisis Clíniques
Cirurgia General
Neocirurgia
Cirurgia Plàstica i Reparatòria
Nutrició i Dietètica
Dermatologia

A.T.S.
Clínica Dental
Ortodòncia
Implantologia
Psicologia
Traumatologia i
Cirurgia Ortopèdica
Reumatologia - Ortopèdia
Rehabilitació i Pisioteràpia
Atenció primària per a esportistes
Oftalmologia
Psiquiatria
R. X. Radiologia...

ASSEGURANCES: AXA - ADESLAS - AGRUPACIÓ MÚTUA - ASISA - IMECO - MEDIFIATC
MEDYTEC - NOVOMEDIC ONCE - PREVIASA - SANITAS - CAJA SALUD - VITALICI - ALIANZA...

Plaça d'Espanya, 56 - Tel. i Fax: 12 00 64 - LLUCMAJOR

Ara, canviar a més li costarà menys.

Informi's:
(cridada gratuïta)

900-220.220

**CANVIï
a 220V**

TOT SÓN AVANTATGES

Sumari

Diuen que....	4
Vos recomanem	5
Cartes dels lectors	6
Respectuosament a J. Veny	7
Què és ASDICAMP	8
Ajudes Federatives.	10
Un estudi sobre Ressò	11
Notes d'Església	12
Els Quintos	13
I Certamen Literari Sant Blai	14
Ofrena floral a Sor M ^a Rafela	16
Lletres a la Tieta	17
Damià Huguet...	18
Entrevista	20
Opinió	24
Pel seu nom els coneixereu	25
Notícies Breus	26
Entrevista amb ...	27
Educació i sexualitat	28
Notícies de partits	29
Informació del Club d'Esplai	30
Parc Infantil de Trànsit	32
Escacs	33
Un campaner intenta...	35
Temps de joc	36
Bàsquet	36
Sa Pesquera	37
La Pedrera	38

35e Aniversari de l'Obra Cultural Balear

envolguts socis i amics,

Gràcies per defensar sempre i pertot la llengua pròpia de Mallorca, la llengua catalana. Per defensar la cultura i la identitat del nostre país insular, el ple autogovern per a les Balears. Gràcies per tots els anys en què heu fet costat a l'entitat. Gràcies per la vostra fidelitat als ideals que guien la seva actuació. Gràcies per ser-hi sempre, per no fallar en els moments decisius, per empènyer amb força!

Entre tots hem fet, al llarg d'aquests 35 anys, moltes coses. Hem de destacar la tasca sovint anònima de milers de persones que han fet feina amb sentit de país, a les escoles, als instituts. A la premsa forana i de ciutat. A centenars d'associacions d'esplai, juvenils, socials, culturals, veïnats, de solidaritat, sindicals i patronals. La seva llavor ha començat a donar fruit, ara sabem que som més que mai, que tenim més força, que són molts els qui compten amb nosaltres. Constatam que avui costa de trobar una entitat on no hi hagi defensors de la llengua, persones amb consciència nacional, amb sentit de la col·lectivitat. Tot aquest pes i aquesta força, els hem de posar al servei d'iniciatives que la nostra societat reclama i necessita.

La reacció popular d'aquests dos darrers anys, expressada en les dues Diades multitudinàries celebrades a Palma els anys 1995 i 1996, ens els Correllengua dels joves o en les Trobades d'Escoles Mallorquines, no pot afluixar de cap de les maneres. La llengua pot continuar minvant el seu ús fins a una situació difícilment reversible, basta passejar per s'Arenal, per Palma, per Calvià, per Son Servera, per Cala Rajada...

L'equiparació de les Balears amb les nacionalitats històriques pot no assolir-se mai, sense un fort impuls institucional, polític i social que encara no s'albira. L'actitud dels poders públics davant una i altra causa és més bé vacil·lant, tèbia i, en el millor dels casos, poc eficaç. Encara queda molta, feina i molt intensa, per fer.

L'O.C.B. és patrimoni de tothom que defensa la llengua, la cultura i la identitat del nostre poble sense cap exclusió. Conscients que la llengua només se salvarà si una amplíssima majoria de la societat ho vol, tot el nostre esforç ha d'anar encaminat únicament a sumar voluntats, a interessar els despreocupats, a informar els desinformats, a guanyar en positiu amics i més amics de la llengua i la cultura.

Aquest és el text del díptic del 35e aniversari de l'O.C.B.

Diuen que...

— El batle ha anat a Alemanya per assumptes personals.

— El batle ha anat a Alemanya, acompanyat dels regidors que han pogut de tots els partits, a visitar clíniques de rehabilitació com la que es planifica per als Banys de Campos.

— També que el batle ha anat a Alemanya per assumptes no relacionats amb el seu càrrec. I doncs, ja en treureu l'entrellat!

— Si es posa la clínica "alemanya?" en marxa es podran comptar amb els dits de les dues mans els treballadors campaners que hi faran feina, o amb els d'una?

— I que els campaners per rehabilitar-nos haurem d'anar a les aigües termals de Sicília.

— I ara a corre-cuita a aprendre alemany per poder guanyar-nos les garroves. Quan tindrem el coratge i la valentia de preparar escoles i cursets perquè els alemanys puguin aprendre la nostra llengua?

— L'Ajuntament ha fet una feina per defensar els interessos dels ramaders de Llet Mallorquina i també dels altres perquè puguin continuar amb la seva tasca de producció.

— L'autopista Palma-Manacor travessarà la carretera de Lluçmajor-Campos cap a Felanitx devers son Sala i que no tocarà un pam de terreny de Porreres.

— No n'hi ha gaire de contents amb aquesta autopista, però el PP ha imposat el silenci i la disciplina de partit al batle i regidors governants. Ja veurem quins beneficis en treuran... pel poble, pel poble, no sigueu malpensats!

— Els campaners no havíem estat tan bé mai. Resulta que ara asfalten els carrers i diuen que no ens costarà res. Qui pagarà, doncs?

— I que enguany l'Ajuntament tornarà tenir superàvit. No sé quin embull han fet amb el servei d'aigua i cobriran més que no pagaran, i ells ja s'ho faran i nosaltres, paga que pagam.

— L'Ajuntament ha preferit haver de tornar devers 11.000 pta que no ha gastat amb el pla Pilot abans de reconèixer el servei de normalització lingüística que realitza aquesta revista.

— Si a la presentació de comptes del pla Pilot, parlen d'una llicenciada per ensenyar català a adults, que es va contractar a dit i parenta de qui comanda, i només diuen que era llicenciada en Filosofia i Lletres, serà que no ho és en Filologia Catalana.

— Serà difícil que arribin els milions (part de 500) que haurien de correspondre a Campos dins el programa Leader II. Les causes són els entrebancs burocràtics que posa Madrid i les poques ganes de fer feina de la gent responsable de fer projectes.

— Ara ja tenim la zona d'es Trenc com cal constitucionalment parlant. Ara per tenir la Seu plena d'ous només fa falta que no s'hagin de pagar indemnitzacions, que les pagaríem tots.

— I parlant d'indemnitzacions, si no es troben embargades com les de ses Covetes, o embargats els que les han de pagar. I si no es troben

embargats serà perquè es troben embarcats.

— És ben hora que el Consistori campaner en lloc de gratar-se la panxa faci un estudi de la gent que continua dedicant-se a la ramaderia i les possibilitats de continuïtat, perquè si aquesta gent fa fallida, la cadena d'empreses que arrossegaran serà impressionant.

— Els comerciants de Campos amb l'ajuda del Govern es modernitzaran que farà goig anar a comprar en els seus locals renovats.

— El portaveu del PSM demana disculpes si els periodistes la posen massa grossa sobre els seus adversaris polítics.

— Demagògia és la política fonamentada en la utilització de mètodes emotius i irracionals per a estimular els sentiments dels governats perquè acceptin promeses i programes d'acció impracticables. Qui fa demagògia?

— La seu del 5B a Campos ha estat el premi a l'esforç que ha fet la Sala per trobar una sortida a les conseqüències del decliu agrícola campaner. Més val tard que mai!

— Que és més difícil parlar amb el batle per telèfon que amb el president de la Comunitat, de tan col·lapsada que està la línia telefònica de l'Ajuntament.

RESTAURANT

CAZADORES

DIRECCIÓ FAMILIAR

CUINA
MALLORQUINA

MENJAR PER ENDUR-SE'N

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5
Tel. 64.03.70 • CAMPOS (Mallorca)

Per a qualsevol informació a Ressò, trucau al:
16.01.00 (Antònia) • 65.24.59 (Esteve)

Vos recomanam

• Que compreu una moto als vostres fills/es quan tinguin coneixement.

• Que no faceu conduir els/les vostres fills/es els vostres cotxes abans que tinguin carnet de conduir. Per desgràcia, hi seran a temps a tenir accidents, i tant de bo no en tinguin cap mai.

• Que eduqueu els vostres fills perquè estimin les seves coses i les dels altres. Els senyals de trànsit de la carretera de sa Ràpita són seus i dels altres.

• Que els digueu que si volen fer curses de cotxes hi ha circuits adequats i no s'han d'utilitzar les rondes.

• Que no és millor persona la que té el cotxe més gran i potent.

• Que val més ésser que tenir.

• Que el millorament i perfeccionament d'una persona no acaba mai.

• Que gaudiu de la companyia dels vostres fills i els estimeu. Discutiu el mínim possible amb ells.

• Que regaleu un bon llibre en tenir un compromís.

• Que llegiu un llibre cada dia, o cada setmana, o com a mínim un cada mes.

• Si vos agrada el deixau llegir a una altra persona o li recomanau. Aquesta és l'única piràmide possible.

• Que llegir bons llibres ajuda a ésser.

• Que és important tenir llibres si els llegim.

• Que deixeu llegir aquesta revista a unes quantes persones més.

• Que doneu una mà als regidors perquè ho puguin fer de cada millor i no pitjor.

• Que no els faceu la traveta, que ja cauen tot sols.

• Que aneu pel món amb el cap ben alt, no el baixeu quasi mai.

• Que ajudeu sempre les persones que vos necessiten. Tindreu una gran alegria d'haver-ho fet.

• Recordau als nostres manaires que els treballs públics s'han de treure a concurs.

• No els obligueu a compensar-vos el vostre vot.

• No sigueu còmplices de la corrupció política.

• No vulgueu resoldre els vostres problemes personals, ni laborals, ni els vostres negocis a través de la línia telefònica de l'Ajuntament, perquè queda col·lapsada.

• Pensau i reflexionau: La condició indispensable de tota democràcia és que el poble rebi una bona educació per poder participar en el procés democràtic.

Fàbrica
Pretensats

Morters
per a
façanes

Masquait S. L.

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ,
TRANSPORTS, LÀMPERES I DECORACIÓ**

Carrer Ràpita, 43 • Tels. (971) 65.01.23 • 65.24.32

FAX. 65.24.32 • 07630 CAMPOS (Mallorca)

Bicicletes & Esports
S'ESCAPADA

Accessoris venda i reparació

Articles esportius en general

Ronda Jaume II, 49 - Tel. 65.07.26
07630 CAMPOS

CELLER
Ca'n
TONI

*El primer establiment
de Mallorca amb un
sistema revolucionari
de preparar la carn
al "grill"*

Oest, 8 • Tel. 65.27.54 • CAMPOS

Agraïment a la Quinta del '97

Em dirigesc a aquesta revista per donar les gràcies a tots els Quintos i Quintes del 97 per haver-se'n recordat del meu germà Antoni Torres Orell que per circumstàncies de la vida no ha pogut cantar sales amb vosaltres. El meu agraïment a tots.

Margalida Torres Orell

Normalització a preu de placa

Estic d'acord, des del principi, amb la normalització lingüística a aquestes terres. Deu fer uns 5 anys que visc a Mallorca, a Palma, i, pel que he vist, crec que els mallorquins han de recuperar la seva cultura, perquè està en perill de ser en el futur una cultura casolana, d'anar per casa. La llengua, sense anar més lluny, està en perill ja no només per la força del castellà sinó també per la d'altres llengües europees, sobretot l'alemany i l'anglès. Crec que la gent mallorquina ha de perdre la vergonya de mostrar la seva cultura a tot arreu i deixar-se, per exemple, de bregues i discussions bizantines sobre si el mallorquí és català o no, perquè ho és, talment com l'andalús és castellà.

Emperò aquesta normalització no ha de ser una ruïna per al poble. Em pareix desmesurat que, fins en aquest moment, cada placa de carrer col·locada costi 29.294 pessetes. Han col·locat 170 i no sé quantes en

queden per col·locar i per tant tampoc sé el preu final de cada placa, que serà igualment molt elevat. Al núm 89 hi ha un "Diuen que..." que afirma: "-Pel temps que hem hagut d'esperar i la feinada que han duit no han estat cares.". Supòs que es diu en pla de broma. Per les vegades que he parlat amb coneguts campaners, em fa l'efecte que un tant per cent bastant elevat d'aquestes fins ara 29.294 pessetes es podrien haver destinat a coses més necessàries. No sé com són les plaques però deuen fer goig. O tal vegada és que no n'hi havia de més econòmiques; tot és possible.

Campaners, el que importa és que el nom estigui en la vostra llengua i no que el suport sigui de màxima qualitat.

*A. Fernández
Palma*

Continua la discriminació de la dona

Som una sòcia del Centre Cultural. Trob que els joves que han agafat la direcció fan molta feina i lluita, per la qual cosa, abans de tot, voldria fer-los arribar la meua sincera enhorabona.

Malgrat tot, pens que aquesta vegada s'han equivocat i molt. L'altra dia, anant a plaça, com solc fer habitualment, em vaig aturar al tauló d'anuncis del seu local per rellegir quines activitats hi havia programades. Tot d'una em va cridar l'atenció un cartell que estava encapçalat amb el títol MES DE LA DONA i vaig dir-me a mi mateixa: "que bé, almanco hi ha qualcú que pensa en nosaltres". Quina va ser, però, la meua sorpresa quan vaig continuar llegint i em vaig assabentar de les activitats que en formaven part: cuina, macramé, brodat, ... Totes, activitats d'aquestes que els homes tradicionalment ens han reservat a les dones perquè estàssim dins ca nostra mentre ells sortien a fer feina a fora. Cap activitat de les que poden ajudar a la dona a la seva emancipació.

Què els passa?, vaig pensar. Que són d'aquests que opinen que les dones han d'estar dins la cuina o és que no s'han adonat que això que han fet és una contribució al manteniment de la marginació de la dona?

Si volen organitzar cursos de cuina i de macramé,

perfecte, però que no els enquadrin dins un "mes de la dona", associant-les a activitats femenines, sinó que es facin obertes a tothom i s'impulsi que també s'hi inscriguin homes, que, en general són els que més necessiten cursets d'aquestes matèries. Crec que si a les activitats se'ls hagués encapçalat amb el títol "mes de l'home", o "cursos per a homes", hauria estat molt més encertat.

Per al proper "mes de la dona" suggeresc altres tipus de cursos: de bricolatge, de mecànica de l'automòbil, ..., és a dir, d'activitats reservades tradicionalment als homes i que, per tant, les dones necessitam aprendre per assolir la necessària igualtat.

Una sòcia del Centre Cultural.

Estació de Servei Campos, C. B.

**Obert 24 h. Autoservei
Benzina sense plom**

Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 65.01.53 • CAMPOS

Respectuosament a Joan Veny sobre els noms dels carrers

Hem llegit amb molta satisfacció la notícia de la vostra col·laboració en la normativització toponímica oficial dels carrers de Campos. Creim que el fet que l'Ajuntament de Campos us confiï la revisió de la llista provisional de noms del poble és una qüestió que no podem deixar d'aplaudir. Quedam molt a plaer i molt tranquils si l'Ajuntament campaner segueix els vostres consells i els de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans.

La secció **Diuen que...** és un espai que intenta donar una caire irònic, satíric i crític a les notícies, opinions i al que la gent diu o manifesta, opinions nostres o dels nostres lectors, amb les quals estam d'acord, perquè si no, no les publicàrem. Per tant a aquesta pàgina vàrem publicar els dos paràgrafs que han estat motiu del vostre escrit. Nosaltres pensam que vós us mereixeu que justifiquem la seva publicació:

Nosaltres coneixíem l'existència d'una *Proposta de normativització dels noms de carrers de Campos i sa Ràpita*, presentada per vós i datada a Barcelona, 23 d'abril (Festa del Llibre) 1992, però el que no sabíem era si l'Ajuntament la seguia o no. Nosaltres també coneixem i hem llegit els diferents documents que ha anat publicant la Secció Filològica i dins *Documents de la Secció Filològica III*, Biblioteca Filològica, XXX, Barcelona, 1996, 113-114, podem llegir el següent sobre l'article davant noms comuns: "Són pròpies de l'àmbit general les formes *el, la, els, les* i les contraccions *al (a + el), als (a + els), del (de + el), dels (de + els), pel (per + el), pels (per + els)*." I més envant, "És admissible, en l'àmbit restringit (parlars baleàrics) -només, però, en registres informals- l'ús de l'article salat i de les seves contraccions." I sobre l'article dels

topònims, "És propi de l'àmbit restringit (parlars baleàrics) l'ús de l'article salat en els topònims que tradicionalment porten aquestes formes: *sa Pobla, es Trenc, s'Horta* (Felanitx), però *la Savina* (Formentera), *la Mola* (Maó), *l'Horta* (Sóller). En el registre formal hi és admissible l'article estàndard."

Tenint en compte tota aquesta informació i la valencianització i dialectalització que estam patint, quan el Govern Balear no pot parlar de llengua catalana si no parla de modalitats balears, quan vol prohibir llibres en llengua catalana que no s'han fet en les modalitats balears, pareix esser que se n'han de fer de diferents per a cada illa, quan el president Matas rep per dues vegades els defensors de les llengües balears, quan el PP que mana al Consell Insular d'Eivissa, ho vol fer tot en eivissenc i es vol desmarcar del català, etc., quan encara avui a les escoles, després de 19 anys d'ensenyament del català, encara molts alumnes no tenen clar quina és la seva llengua, no us estranyeu que opinem que l'article salat s'ha d'usar en els registres informals i l'article general en els registres formals.

Si al carrer en qüestió li haguessin posat *carrer dets Ametlers*, segurament no ens hauria agradat, però no haguéssim publicat el comentari esmentat, perquè vos volem recordar que a la proposta que vós vàreu fer el 23 d'abril de 1993, recomanàveu que la nova denominació de "calle" *Ametlers*, fos *Carrer dets Ametlers*, i això era una de les causes que crèiem que l'Ajuntament no us feia cas.

Una abraçada de

L'Equip de Coordinadors o

MATEU NICOLAU URREA

Gestió i assessorament fiscal i empresarial

Síquia, 12 · Campos A 10 Tel. 65.03.45

Jaume Vidal Ballester

**Treballs de reforma
i connexió de les aigües
residuals i potables.**

Carrer 13 s/n. - Tel. 65.24.09
Tel Mòbil. 908.83.98.06
07630 CAMPOS

Bar Mercantil

**Nova direcció
Lourdes Calafat**

**Tapes variades i entrepans
Plaça Creu, 23 • Tel. 65.07.27
07630 CAMPOS**

El Fiscal Guasp parla del Procés d'incapacitació del Minusvàlid

El passat dia 6 de març, Jaume Guasp Ferrer, Fiscal del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears donà una interessant conferència sobre els tràmits a seguir per declarar incapaç davant un jutjat a una persona minusvàlida que no pot administrar els seus béns. El senyor Guasp atengué amablement tots els precís i preguntes que li feren els assistents, posant esment especial en què aquest procés no és cap sentència de mort ni cap altra desgràcia per al minusvàlid ni molt menys, sinó que és realment necessari i pràctic dur a terme aquest simple procés per a poder obtenir la tutela de la persona incapacitada. Aquesta iniciativa fou promoguda i organitzada per l'associació campanya de minusvàlids A.S.D.I.C.A.M.P i amb el suport de l'Ajuntament de Campos, que cedí amablement la seva sala de plens ja que aquesta associació encara careix d'un local propi on pugui dur a terme actes similars.

L'afluència de públic fou bastant bona i es rubricà amb la presència del batle de Campos, el senyor Andreu Prohens, a més d'assistir la majoria de socis de

Foto: Magdalena Ballester (Foto Vidal)

l'anomenada associació i de persones vinculades al món de les lleis.

G.B.

Què és ASDICAMP?

Fa uns mesos va néixer una nova entitat al nostre poble. Es tracta de l'Associació de minusvàlids psíquics i físics de Campos (ASDICAMP). Ressò ha volgut parlar amb els seus dirigents perquè ens contassin els motius del seu naixement i els objectius que pretenen. Així, un horabaixa ens vérem amb ells al local de l'Obra Cultural Balear i xerràrem una bona estona.

Contaren que la idea de posar en funcionament l'associació va sorgir a finals de l'estiu de 1995, però fins al maig de 1996 no es materialitzà amb l'aprovació dels estatuts. Tot començà quan l'assistent social Margalida Roig reuní uns quants afectats i familiars i els hi suggerí la idea, tot dient-los que ja hi havia molts de pobles que comptaven amb la seva pròpia associació.

Decidiren que sí, i tot d'una posaren fil a l'agulla, elaboraren els estatuts i constituïren ASDICAMP. La junta directiva està formada per Margalida Vadell (presidenta), Guillem Burguera (vicepresident), Ana María Martínez (secretària)

Foto: Jaume Lladó

— *Peu Alguns directius d'ASDICAMP. D'esquerra a dreta: Margalida Aina Vidal, Margalida vadell, Guillem Burguera, Ana María Martínez i sor Maria Mas.*

Aina Margalida Vidal (tresorera) i els vocals: sor Maria Mas, Isabel Maria Ferrer, Aina Maria Rigo, Antoni Burguera, Miquel Amoraga, Antònia Barceló i Isabel Planisi.

En aquests moments ja tenen 40 socis, que paguen una quota de 1200 pessetes anuals. Es poden fer

sòcies totes les persones sensibilitzades per aquest tema, minusvàlides o no. Per fer-ho només cal trucar al telèfon 65 29 16 o anar a la plaça dels Tres Molins, 4.

El que encara no tenen és local. L'Ajuntament els n'havia ofert un, però després va tornar endarrera i

els va dir que no en tenia. De moment fan les reunions a la sala de plens de l'Ajuntament i estarien molt contents si qualcú els n'ofereís un.

Les seves metes són ambiciosos: eliminació de les barreres arquitectòniques de les vies i edificis públics, fer d'intermediaris entre les institucions i els afectats, assessorar les famílies en qüestions jurídiques i obtenció d'ajudes, realitzar activitats, donar suport a les famílies a través d'un grup de psicòlogues i pedagogues, arreglar documentació i, a llarg termini, fer possible la posada en funcionament d'una residència per a disminuïts psíquics i físics, pensant, sobretot en la gent major que no té familiars que els puguin tenir cura.

Tenen molt clar que els minusvàlids no han de menester llàstimes, sinó suport. És per això que la seva primera acció ha estat

reivindicativa: pressionar l'Ajuntament perquè eliminàs les barreres arquitectòniques de l'ambulatori. I ho varen aconseguir. La rampa que hi ha és deguda a les seves gestions. Diuen que varen haver de pressionar molt i la varen haver de fer dos pics, ja que la primera no servia per pujar-hi en cadira de rodes.

Fins ara les úniques ajudes que han rebut són les que aporten els mateixos socis, però n'han sol·licitades o pensen sol·licitar-ne al Fons Social Europeu, a l'Ajuntament, a la Conselleria de la Presidència i al Consell Insular de Mallorca, entre d'altres.

Conten que les relacions amb l'Ajuntament han tengut alts i baixos. Han passat períodes bons i dolents, però amb el batle sempre s'hi han entesos. De totes formes confien que millorin.

Troben que a Campos hi ha

molta de feina per fer. Al carrer Major no s'hi pot passar en cadires de rodes. Com que els cotxes apaquen damunt les voravies no s'hi pot passar i si van per enmig del carrer els conductors piten. Remarquen que un minusvàlid físic no té manera d'anar a l'Ajuntament, que està ple de barreres. Tampoc no tenen cap lloc de la costa on poder anar a nedar. A ses Covetes hi varen obrir un accés, però no es va adaptar el camí.

Quant a educació, són més partidaris de la integració que dels centres específics i pensen entrevistar-se amb els directors dels distints col·legis per obtenir informació de primera mà sobre les mesures educatives que s'apliquen per ajudar els alumnes minusvàlids.

Tenen un llarg camí per recórrer.

Jaume Lladó.

ASSOCIACIÓ DE DISMINUÏTS FÍSICS I PSÍQUICS DE CAMPOS

— ASDICAMP —

FITXA DE SOCI

Nº DE SOCI _____

LLINATGES:

NOM:

Nº D.N.I.:

PROFESSIÓ:

PARENTESC AMB LA PERSONA MINUSVÀLIDA:

TELÈFON:

NOM DEL MINUSVÀLID:

Nº D.N.I.:

DATA DE NEIXEMENT:

TIPUS DE MINUSVALIA:

ADREÇA:

LOCALITAT:

TELÈFON:

Ajudes Federatives de l'Ajuntament de Campos als Clubs Esportius

L'Ajuntament de Campos ha concedit ja les ajudes als distints clubs esportius del nostre poble per aquest any. En la relació que aportam més abaix, s'ha de dir que incompleta, queda de manifest que, del percentatge que destina l'equip de Govern a l'esport, el gruix més important és per al futbol (més o manco el 60%), seguit molt de lluny pel bàsquet, el ciclisme, l'esplai, la pesca i els escacs, per aquest ordre. Els "pobres" d'aquest rànquing són els caçadors i els dos clubs colomòbils.

Amb aquestes senzilles dades econòmiques sembla clar quin és l'esport amb més empenta a la vila. Així i tot, s'han deixat sentir les primeres queixes dels altres clubs, sempre en "petit comitè" per allò de que "si n'arriben poques i ens queixam encara n'arribaran menys". Potser una aportació econòmica incentivadora no aniria malament als esports minoritaris, perquè no només de futbol viu l'home.

- C.E. Campos:	2.000.000 pts.
- Societat Caçadors:	25.000 pts.
- Club d'Esplai:	150.000 pts.
- Club d'Escacs:	119.000 pts.
- Club Ciclista Campos:	235.000 pts.
- Club Colomòbil Campos:	30.000 pts i transport.
- C.C. Mar i Cel:	30.000 pts i transport.
- Club Pesca Campos:	120.000 pts.
- Club Bàsquet Campos:	367.000 pts.

Josep - Antoni Sala Toral

SANELEC INSER C.B.

Arnau Nigorra i Joan Pomar

SANEJAMENT • ELECTRICITAT
CLIMATITZACIÓ
REPARACIÓ I MANTENIMENT
DE CÀMERES FRIGORÍFIQUES
MAQUINÀRIA D'HOSTELERIA

Tels. 65.07.69 • 908.63.16.73
Carrer Major, 34 • CAMPOS

*Obert cada dia inclòs festius
de 19 a 23 h., i a hores
convingudes*

Avda. Primavera, s/n.
Tels. 65.50.98 • 65.01.96
COLÒNIA DE SANT JORDI

PNEUMÀTICS I SERVEIS

PALENZUELA

ESPECIALITAT EN PNEUMÀTICS I EQUILIBRATS
DE TURISMES, CAMIONS, 4 X 4,
INDUSTRIAL I MOTOCICLETES

Carrer Manacor, 2 - A - Baixos - Tel. 65.00.13 - Part. 65.11.65
07630 CAMPOS

Un estudi sobre Ressò

Benvolguts campaners:

Ens complau fer-vos arribar aquesta carta per informar-vos sobre les conclusions que hem tret de l'estudi d'aquesta revista.

En primer lloc cal destacar l'interès de la revista per la normalització lingüística com a finalitat principal; allò que es vol aconseguir és que la gent del poble s'acostumi a llegir en la seva pròpia llengua les notícies que li són pròpies.

Una altra finalitat és fomentar l'esperit crític de la gent del poble; en una paraula, el que interessa és que es comenti, agradi o no.

Ressò, mot primitiu de ressonància fa al·lusió a la dita "se n'ha fet ressò", que vol dir d'alguna cosa o fet que se n'ha parlat molt.

En aquest treball hem pogut constatar quins són els temes que interessin als campaners i campaneres: què passa a la Sala, com va l'esport campaner, de què parla la gent, quins personatges són notícia...

Modestament, suggerim a la direcció de la revista que inclogui a les seves planes una "Agenda", així com

una secció de passatemps, que permetria una major participació per part dels lectors.

Hem de dir que ens han interessat especialment les "Lletres a la tieta" perquè s'hi fa una crítica sana i constructiva. Per aquest motiu consideram que és una secció que hauria de sortir mensualment i no de manera esporàdica.

I per acomiadar-nos, recomanem a tots els veïns del poble de Campos que no s'aturin de llegir Ressò i així contribuïreu a tenir aquest esperit crític i a conèixer què passa a la Vila.

Ben atentament.

*Ll. Adrover, M. Garau, C. Ramis,
A. Amengual, D. Oliver, M. Garau,
A. Vadell, T. Ramis, S. Lladó,
M. del Mar Vanrell, M. Manresa i M. Gost
(alumnes de 3^a de BUP de l'IES Llucmajor)*

Llucmajor, 24 de febrer de 1997.

PUBLICITAT A RESSÒ

Carme Llaneras. Tel. 65.21.32 • Fax. 65.01.47

GABINET Lladó

GESTORIA ADMINISTRATIVA

ASSESSORIA FISCAL I LABORAL

CORREDORIA D'ASSEGURANCES

IMMOBILIÀRIA

Carrer Creu, 12 • Tels. 65.07.81 - 65.21.42 • Fax. 65.21.95
07630 CAMPOS - BALEARS

Especialitat en Paella i Peix

Es Murters, s/n. • Ses Covetes (Mallorca)
Tel. 64.09.64

SA CIMENTERA, S.A.

MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ

FABRICACIÓ PRÒPIA
DE CIMENT NATURAL

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 - 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

Campanya gràcies a la joventut

Estic sorprès de la col·laboració tan emblemàtica dels més diversos locals per a la Campanya "joventut sana" que ha emprès l'Ajuntament de Campos amb col·laboració del Consell Insular. Més em sorprèn, malgrat tot, que els fulletons sobre la Campanya s'hagin repartit de casa en casa quan aquest fulletó no és més que pura propaganda. Publicitat de que l'Ajuntament i el CIM fan la campanya i dels llocs o locals "adscrits" a la campanya (que són 3 estancs, 10 locals de diversió, 32 bars o cafeteries, 15 comerços d'alimentació).

Ara bé, en què consisteix la campanya?

La campanya va dirigida a locals de venda de alcohol i/o tabac i vol afavorir que aquests locals compleixin la llei relativa al consum de tabac i alcohol de menors de 16 anys, a més de la publicitat de la pròpia campanya.

Una campanya per als joves (en teoria) sense els joves.

Realment aplaudim qualsevol mesura tendent a evitar el consum de tabac i/o alcohol, entre aquestes també les legals i també les educatives. Ara això no basta per una suposada campanya "joventut sana" si no

s'hi posa remei amb mesures de més gruixa a altres problemes de la nostra joventut: quines expectatives tenen de feina, de trobar una vivenda, com s'implica l'Ajuntament o el Consell Insular en ajudar-los en la seva formació, com han de divertir-se en el nostre poble, en què els dona suport el poble per a les seves activitats, iniciatives, curolles, etc.

Per aquí gratau-hi, i per ventura la campanya serà més creïble, per als mateixos joves.

Es Jai de la Sala.

Temps de Pasqua: temps de comunions

Certament en arribar maig, amb un temps assolellat i gairebé calorós, fa ganes de fer festa, per qualsevol motiu. Molt més si un fa festa pels seus. I això està molt bé. Res a dir, no en mancaria d'altra. Si la festa s'ha d'organitzar necessàriament amb motiu d'un sacrament, de la primera comunió, o d'un altre, crec que el que feim és mesclar dues coses distintes, que poden ser compatibles però que de vegades no ho són.

I no defens aquí postures intransigents ni radicals ni de l'església ni d'alguns que es diuen catòlics que no pensen ni el que diuen.

A Campos encara tenim un sentit excessiu de "cristiandat" o dit d'una altra forma que tothom ha de fer el mateix.

Això ho veim especialment en les comunions i en d'altres sacraments (bateig, matrimoni, confirmació): tots volen la millor festa, els millors regals, els vestits de primera, el refresc inigualable.

A altres llocs aquest problema ni es planteja. Un catòlic acudeix a la seva església i conforme amb les normes d'aquesta, participa o no. Un jueu, igualment.

Per exemple a Estats Units, cap jueu s'atreveria, a demanar una celebració de les pròpies en un dia que no tocàs, ni molt menys, a no respectar el dissabte argumentant que normalment el dia de descans és el diumenge. És a dir, les creences són lliures, absolutament, però un ha de ser coherent i si és cristià ha de seguir les creences, les normes i les formes cristianes. Talment en una altra religió.

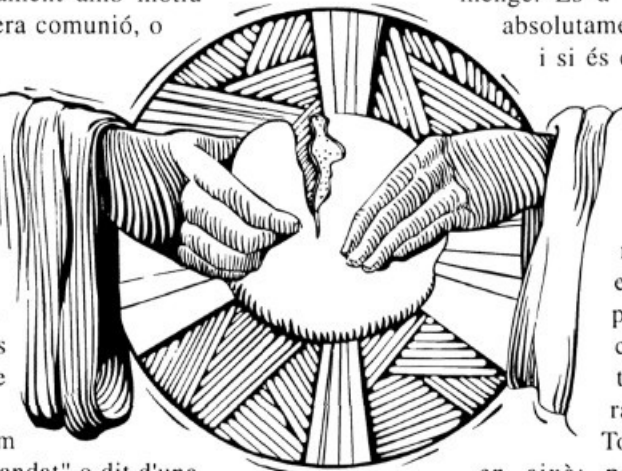
A Campos no passa així i hi ha llibertat, democràcia, però manca tolerància, respecte i educació per arribar a comprendre que la divergència de creences no té perquè comportar cap enemistat ni cap separació del poble ni de l'escola. Tots tenim una responsabilitat

en això: polítics, mestres, educadors, creients practicants, etc.

Ni formalment ni de forma subreptícia cap església té dret a imposar creences a ningú. I a la vegada, ningú pot pretendre fer la religió a la seva mesura, a la seva conveniència.

Tot això, es pot aplicar a les primeres comunions.

S'esquella.

Els salers o "quintos" 1979 - 1997

No m'agrada haver d'opinar forçosament d'un assumpte. Enguany, però, després de pensar-hi veig que em sent obligat d'expressar la meua entorn d'un tema de cada any: el dels joves i al.lotes que canten sales cada any. Entre altres coses perquè si un ha criticat té l'obligació de reconèixer el canvi per bé de les coses.

Don per suposat que tots coneixem l'existència i l'essència de la festa que tractam. La joventut campera, en l'any que compleixen 18 anys té permís per fer una gran festa i una gran bulla la vetlla de pasqua i el dia de pasqua. La revolució més grossa a la festa va ser la incorporació de les al.lotes: la indiscriminació de sexes que s'imposava va ser un pas endavant per fer surar la festa. Podríem fer un petit homenatge a aquella promoció d'al.lotes que sortiren per primera vegada.

Segueixen les pintades *graffiti* i dibuixos del més variat estil. Enguany n'he vistes de prou interessants (a paret que no fan malbé) com una que diu "*quien okupa preokupa*" i "*casa okupada, casa enkantada*". No podem saber si són joves de 18 anys o altres qui ho han escrit però mereix un cert respecte, sempre, la idea revolucionària, la idea d'anar contra corrent, que sempre serà la senyera del jovent. Ha de ser així, sense fer mal ni espenyar coses (és cert que segueix havent-hi petites animalades).

Algunes pintades són innecessàriament grosseres (hom diria que l'educació sexual encara no ha arribat a Campos) i les sabudes de "quintos 97" resulten cansades. Altres, tenen

— Idees amb gràcia dels quintos d'enguany.

un poc de gràcia i qualcuna un toc d'esperança i atenció de la nostra joventut.

Els joves i al.lotes d'enguany han estat prou enginyosos per fer algunes bromes de pes, com la de l'hora de "s'encuentro" i prou inconformistes, com algunes protestes en certs moments (himne nacional). En el respecte a la missa de pasqua crec que varen fer un autèntic esforç de comportament: amb un notable avanç devora l'any passat.

Des d'aquí em plau felicitar el seu esforç, perquè sé que és un esforç, de vegades incompès per alguns grandolassos. Com també, com sempre, hem de criticar aquells aprofitats d'una festa pròpia dels joves, d'uns determinats joves i al.lotes.

Encara diré més, les autoritats totes han d'ajudar a la festa afavorint el que és sà i intentant evitar disba-

rats.

Joves: no em cansaré de repetir-vos que heu de ser imaginatius i heu de participar de la festa tant com pugueu, sense fer mal. El poble ho agraeix cada any. Un poble com Campos de tanta tradició i "ordre" necessita un dia d'oxigenació, regeneració, llibertat absoluta, festa gran, revolució de les flors i dels cants.

Perquè està ben clar, crec, que ja ningú celebra que s'acosta el servei militar, ni el servei social ni la partida cap al món desconegut, sinó que celebren tots la joventut que mantén i regenera el poble. I esperam que sia així, uns perquè la viuen i uns perquè la veuen.

Tot això amb un respecte a la llibertat, d'uns i altres. Llibertat amb responsabilitat.

Pere Ollers Vives.

SERVEI DE TAXI

BARTOMEU CANTALLOPS

Servei de rehabilitació

Carrer Petra, 9 - 1er. - A

Tel. 65.03.76

07630 CAMPOS

Tel. Mòbil 908.73.26.79

Restaurant La Travessia

ESPECIALITAT EN CUINA MALLORQUINA

Local per a Bufets de Noces,
Comunions, Batejos, etc...

Ctra. Campos Llucmajor, Km. 1 - Tel. 65.23.37
07630 CAMPOS

I Certamen Literari Sant Blai

Per commemorar el 10è aniversari dels Amics de Sant Blai, es va organitzar el I Certamen Literari. L'acte d'entrega de premis es va celebrar a l'oratori de Sant Blai dia 6 d'abril, dia de l'Àngel.

Va començar l'horabaixa amb una missa celebrada per Don Gabriel Reus, per a continuació passar a l'entrega del quadre de la pintora Miquela Vidal que s'havia rifat durant l'any i el guanyador va ser Miquel Pérez de Cala d'Or. Va fer entrega del premi la mateixa pintora que es trobava a l'església en un dia tan assenyalat.

Posteriorment va anunciar l'acte d'entrega de premis, el Vicari Don Guillem Bennàsser que va fer un recordatori del que havien estat aquestes deu anys dels Amics de Sant Blai. Va recordar que gràcies a aquestes voluntaroses persones s'havia aconseguit una missa mensual el primer divendres de cada mes, s'havia establert també contacte amb els missioners mallorquins estesos arreu del món, s'havia restaurat la processó del Sant Crist de la Salut, se celebrava també el Pancaritat el diumenge de l'Àngel i finalment s'havia creat el Jardí de Flora Mediterrània a l'antic fossar. Totes aquestes iniciatives -va dir- havien estat possibles gràcies a l'entusiasme d'un bon grapat de persones que tenien a Sant Blai com a punt de mira.

Va parlar després de la iniciativa del Certamen Literari, creat en ocasió d'aquest 10 anys dels Amics de Sant Blai, dels "81 treballs, garbes daurades presentades com a ofrenes a Sant Blai", per acabar donant l'enhorabona a tots els participants, guanyadors i no guanyadors, i, especialment al Jurat que amb tanta cura havia llegit cada un dels treballs presentats.

El Jurat del I Certamen Literari Amics de Sant Blai va estar constituït per: Miquel Lladó, Sebastià Salom, Antònia Vidal, Joan Lladonet i Francisca Ballester.

TREBALLS PREMIATS EN EL I CERTAMEN SANT BLAI

Categoria A (10 a 12 anys):

- 1r Premi. Tema: *Sant Blai*
Margalida Cañamero Rigo
2n Premi. Tema: *Sant Blai*
Jaume Puig Navarro

Categoria B (13 a 16 anys)

- 1r premi. Tema: *Costums i tradicions de Campos*
Llúcia Coll Mulet
2n premi. Tema: *Un petit poble anomenat Campos*
Sílvia Lerma Barceló.

— La pintora Miquela Vidal fa entrega del quadre a Miquel Pérez.

- 3r premi. Tema: *Costums de Sant Blai*
Guillem Bonet Puigserver
3r premi. Tema: *Sant Blai*
Joana Ma Plazas Vidal

Categoria C (des de 17 anys):

Narrativa:

- 1r premi. Tema: *L'impedit*
Jaume Oliver Ferrà
2n premi. Tema: *Dimensions conflictives*
Gabriel Nada Fullana
3r premi: *Els darrers dies d'un rural*
Sebastià Ferragut Barceló

Poesia:

- 1r premi. Tema: *Vida glosada de Sor Ma Rafela*
Sebastià Rosselló Horrach
2n premi. Tema: *Tríptic*
Joan Pomar Mir
3r premi. Tema: *I com vas venir te n'anares*
Esteve Tomàs Navarro

Antònia Sitjar

>>>>>>> Segueix >>>>>>>>

COMERCIAL
RAMBLA
TEL. 65 25 01

Jardineria,
Decoració
Art Mallorquí

Rambla, 14 • CAMPOS

CONSTRUCCIONS
GUILLÉN - BAUZÁ

Noves edificacions i restauració de cases antigues
Escorial, 64 • Tels. 65.25.01 - 65.28.11 • CAMPOS

Lliurament de Premis del I Certamen Literari “Sant Blai”

El campaner Joan Pomar Mir
rebut el premi de Poesia
de mans de la Presidenta
d'Amics de Sant Blai

15

Llúcia Coll Mulet va obtenir
el primar premi de la categoria B

El nostre col·laborador Esteve Tomàs
va guanyar el tercer premi de Poesia

Gabriel Nadal i Sebastia Ferragut.
de l'Institut de Felanitx,
guanyadors del segon i tercer premi de Narrativa

Ofrena Floral a Sor Maria Rafela

El passat dissabte dia 5 de març es va fer una missa en record de Sor Maria Rafela. Just després hi va haver l'ofrena floral a l'escultura que recorda la Mare Fundadora de les Monges del Sagrat Cor. Molts de nins i nines de la vila hi participaren oferint un ram de flors. És una festa que de cada any té més participació, com molt bé es pot veure en la foto. Hi participaren gairebé tots els infants dels dos col·legis, de l'Escola de Ball i de la Coral Infantil.

PISCINES I REFORMES S'AIGUA BLAVA

- Construcció de Piscines i Aljubs, sistema de formigó "Guintado".
- Construcció de Pistes de Tennis, Sistemes "Tennis Quick"

ANYS D'EXPERIÈNCIA AVALEN EL NOSTRE SERVEI

Carrer Eivissa, s/n. • 07630 CAMPOS

Tel. Mòbil 908.63.16.58

Sa Canova

Avda. Ronda Estació, 35
Tel. 65.02.10
07630 CAMPOS

GA

Gestoria

ADROVER

TRAMITACIONS I ASSEGURANCES

Convent, 13 • 07630 CAMPOS
Tel. 65.27.01 • Fax 65.27.00

Lletres a la tieta

Benvolguda tieta, la confiança permet algunes llicències, i abusant un poc d'ella, i vist que els temes es van acaramullant, avui prescindiré de formalitats i de protocols. No voldria deixar massa coses embastades, encara que, alguna vegada, una simple espinzellada diu més que moltes planes de lletra ben espessa.

Una espinzellada, o no arriba, és el que en sabem del projecte d'autovia que hi ha entre Ciutat i Manacor. Per no variar, qui manco sembla que en sap -o ho diuen- són els qui manen devers la Sala. A l'Ajuntament es troben en una situació de constant "pasteleig"; es vota a favor d'una moció que rebutja la variant que passa per Campos -políticament, qui ho dubta tieta, interessava- i llavors, quan des de la capital els alcen les celles, aquest no rotund a la carretera, esdevé un: "com més enfora millor" (batle dicit) que no aclareix res de res, però que també té el seu profit polític, i reafirma la indefinició com a forma habitual de fer les coses per segons quines contrades. Les conseqüències de l'ambigüitat, tieta, són males de preveure, sovint, però, es veuen sotmeses a la pròpia inèrcia dels fets i quan es vol intervenir ja és massa tard.

De les poques coses que per la vila tenim clares, una -sens dubte- és aquella que fa referència al protagonisme que adquireixen els quintos i les quintes el dissabte i el dia de Pasqua. Una vegada superada aquesta primera coincidència les opinions es comencen a diversificar: absurd, nostrat, irreverent, ordinari, nostàlgia, desordre, original, barbaritat, costum i un llarg etcètera d'altres adjectius i de matisos -més que el foc no en cremaria- es deixen sentir, any rera any, al respecte. Alguna vegada ja n'hem parlat, tieta, i no sé si avui tenc massa ganes de tornar a parlar-ne, més encara quan he de reconèixer que no entenc res: no endevín el plaer que es troba en tanta endemesa sense sentit i em desmoralitza veure com cal recórrer a l'esprai per posar de manifest la magnitud de segons quins atributs.

No puc comprendre que d'una nit com aquesta el més molest siguin quatre lletres, quatre barres i un estel, i que la resta quedi talment; és la solució tapar allò que no es vol veure?

D'Ajuntament ja ho suposam que en tenim un, cal però, que aquest qualche dia es decideixi a entendre que, a més d'ostentar el poder, cal exercir-lo encara que això suposi enfrontar-se a algun cap de carbassa que encara no destrua el límits de la pròpia llibertat.

Capbuitades a part, tieta, i després de quasi dos anys de fredor, l'ambient polític conservador campaner s'ha tornat a revifar. La plana major del PP illenc, i la nova junta local, es reuniren en bany de multituds, en un conegut restaurant de la vila. Els banys, en general, els prenim quan ens volem desprendre d'alguna mena de soll; aquí, a la vila, sembla que la cosa no anava molt més lluny d'una lleu rentada de cara, com la de qualsevol dematí, quan mig adormits, ens llevam les llegendes.

Com sol passar en aquest casos la teca esdevé un simple pretext, el companatge de les paraules que arriben a les postres i de les quals ara en comencem a tenir notícies.

És notícia, independentment del que digui, que parli el batle: i el batle va parlar! (?) i sembla que aquest cop o bé s'han de descartar els efectes de ventriloquia o van passar desapercebuts.

Les paraules del senyor President (capada per al senyor president) feren esclafir les mans de tots aquells que tantes n'han rebudes pels morros, de mambelletes. Els duros a quatre pessetes són el somni de qualsevol mortal, tieta, i d'aquests en va ploure a poalades, ara només cal que se'n recordi i que tinguin en compte que els no presents també ho som de la vila.

Qui també va parlar -de l'autovia no ho sé, encara que sigui de la seva competència- va ser l'ex president del CIM (això d'ex com més va més cou). Part de les seves paraules anaren dedicades a enfortir el victimisme del batle i a fer referències a l'oposició, culpable segons ell, de tots els mals de la vila. Amb això només va aconseguir posar de manifest el seu desconeixement de la més simple de les relacions numèriques -jo no ho sé si aquest senyor beu o no- segons la qual 9 sempre ha estat (és i serà) major a 2 a 1 i a 1, i fins i tot a la seva suma. Ai tieta, sembla que de bubotes no només en veuen els de per aquí! Tant de bo que després de cantar la Balanguera (aspecte per confirmar) cadascú se'n va tornar a ca seva (aspecte confirmat).

Una abraçada ben forta i fins ben aviat!

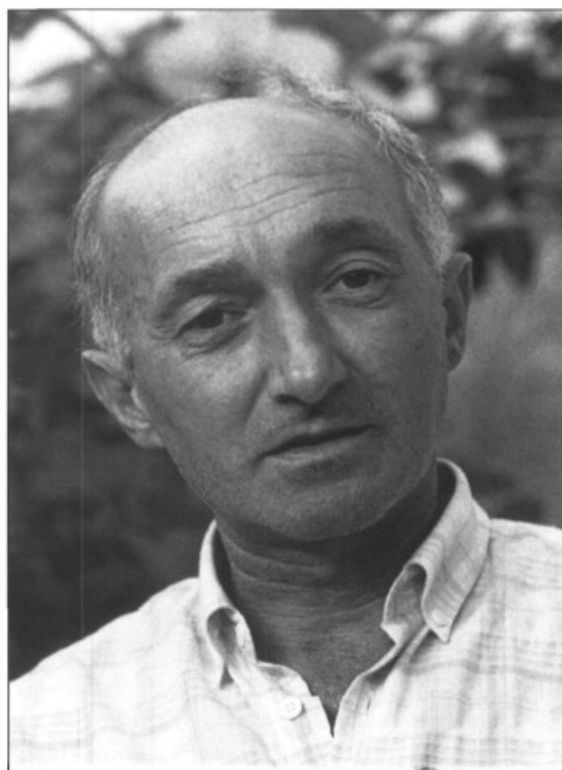
A reveure.

Damià Huguet, Premi de la crítica "Serra d'Or"

Dia 8 d'abril va ser oficialment atorgat a "Les fites netes" de Damià Huguet el premi de crítica "Serra d'Or" en l'apartat Biografies i memòries. Es tracta d'un importantíssim reconeixement pòstum a la figura i a la creativitat del nostre enyorat amic.

"Serra d'Or" és una revista mensual literària i cultural d'una tradició i un prestigi capdavanters en la cultura catalana. Sens dubte que Huguet s'ho mereixia i és aquest un fet del qual ens n'hauríem de sentir orgullosos tots els campaners perquè va ser per mà d'una sensibilitat que convisqué amb nosaltres que es va fer tan realitat aquella dita de Sanchis Guarnier: "no hi ha temes menors, sinó maneres menors de tractar els temes". El microcosmos campaner, les dèries d'en Damià ... de tot plegat ens pertoca servir-ne la dignitat i la vàlua. En aquest exemplar de Ressò trobareu un article del poeta llucmajorer Sebastià Alzamora. Va ser publicat el 16 de gener passat en el diari AVUI i hem cregut, amb l'amable autorització del seu autor, que tenia sentit donar-lo a conèixer perquè seria una llàstima que unes paraules de tanta bellesa i encert haguessin pogut passar desapercebudes a lectors de la nostra revista que tant esperaven els escrits de Damià.

Redacció.

miquel àngel riera

damià huguet

a doble espai

A DOBLE ESPAI

Governador de Mallorca
 Govern d'Illes Balears
 Ajuntament de Mallorca
 Ajuntament de Campos
 Sa Nostra
 Mallorca
 Universitat de les Illes Balears

teatre principal
 de palma
 24 i 25 (22 h) | 26 (20 h)
 d'abril de 1997

OPEL

Opel Campos

Venda i Reparació

Sebastià Monserrat Alcover
 Carrer Nou, 65
 Tel. 65.02.78
 07630 CAMPOS (Mallorca)

Damià Huguet, en ressonància

A mig any com aquell qui diu de la seva mort, Damià Huguet ressona, s'escampa dins l'aire, reverbera, es fa més gran i més ampli i més consistent en la seva absència. Damià Huguet es va morir malament, jove, desconegut o oblidat de la metròpoli, deixat de la mà de la societat literària, no pas de la literatura, i de la salut, no pas de la vida. Es va morir malament però digne, abatut però no dimitit.

Escrivia poemes de cassalla i de magror esquerpa, de taverna republicana i peixatera, poemes per ser dits en veu ronca i aspra i confusa. Són poemes poblats de manobres i de pagesos, de pescadors i de seguicis funeraris de la Mallorca preturística, poemes olorosos de cup de vi i de tabac de pota. Damià Huguet cantava des de Campos amb veu de Pasolini i de Fellini, de Godard i de Louis Malle, de De Sica i d'Antonioni. Cantava, dic, des de Campos amb la veu d'una Europa devastada que vola des d'Orly cap al buit, incerta, i cantava els guarets de secà a l'alba, els calls del manobre alcohòlic i carregat de fills, els traus badats a la plena d'agost de les pageses excitades enmig del desert al·lucinatori de la Marina illenca, les esqueses dels ganivets rovellats de tallar pa amb sobressada al migdia i de disputar conills als furtius dins la pleta, a entrada de fosca. Cantava, Damià Huguet, la Mediterrània, però no la Mediterrània noucentista i empordanesa, sinó la Mediterrània mora i desmesurada, suosa i essencialment barroca del sud: la Mediterrània amb persianes verdes i blaves, amb cadires de palla trenada i taula camilla amb braser a l'hivern, amb nins plens de sarna i de mocs a les galtes, la

Mediterrània polsosa que reposa damunt pedrissos, adusta i renegrida per un sol que torra el cul de les llebres. És la Mediterrània que s'estén de Rimini fins a Tànger, que té el seu centre en el Campos de les vaques magres i de les figueres bordes, i que aquí no agrada perquè és l'antítesi del cant celestial de la Ben Plantada. És, en fi, la Mediterrània corralera i supersticiosa; el corral mediterrani. De tot això, Huguet en feia una cosmogonia: la de l'home primari, entotsolat, illenc, vençut pel paisatge, pecador buñuelesc amb els ulls empetitits i el rostre solcat d'arrugues primes i fondes. I la feia, la cosmogonia, des de la seva sinceritat d'autodidacte savi, des del seu humor tràgic de gran carnaval marxista, en alexandrins o en amples versicles que el convertien en fillastre excel·lent de César Vallejo i de Blai Bonet. O, sota vestidures d'avantguarda, empeltant les seves imatges amb procediments robats a la pintura, al cinema, a la fotografia, a la publicitat. És el Damià Huguet que va saber escriure *Ofici de sords*, corollari exacte de la *Poesia rasa* de Brossa i part de l'escassa poesia veritable que va sorgir de la febrada textualista i experimental de mitjans dels setanta. I és el Damià Huguet que, després de guanyar-se el pa dirigint una petita fàbrica de rajoles, s'agradava de convertir-se en editor per posar en circulació les Edicions Guaret, una de les aventures més belles i més interessants de la independència editorial de per aquí i arreu.

© Sebastià Alzamora
AVUI - 16 de gener de 1997

19

Clínica Dental i Estètica Infantil i Adults

Dr. Miquel Bennàssar i Obrador

Formació amb títol Universitat del Sud de Califòrnia

Estomatologia general, Ortodòncia, Pròtesi.

Implantaments dentals, Odontopediatria

Dr. Albert Font Juan

Colegiat en ortodòncia per la Universitat de Nova York

IMECO · ASISA · SANITAS · MARENOSTRUM · NOVOMEDIC · PREVIASA

Cosme Mª Oliver, 14 (Carrer des vi)

Tel. 65.21.14 (Horabaixes) CAMPOS

Vibrats Lladó, C. B.

Biques pretensades

Taulons de formigó

Gordineses, escales i forns

Jaume I, s/n. - Tel. 65.06.75 - CAMPOS

AVENIDA

Menú diari

Menjar per dur-se'n

CUINA MALLORQUINA

Avinguda Jaume II, 28

Tel. 16.00.77 - CAMPOS

Taller Mecànic

CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36

Tel. 65.10.63

07630 CAMPOS

Sebastià Roig Montserrat

Avui ens apropam a Sa Ràpita per trobar-nos amb una persona que no necessita presentació a Campos: Sebastià Roig, ex-batlle.

Sebastià Roig, 44 anys, va cursar estudis fins a PREU a Palma i després va estudiar d'Animador Sòcio-cultural a Saragossa i Pau (França). Actualment treballa a la Fundació Pública de les Balears per la Música com a Gerent.

Ha estat Regidor de Cultura durant dues candidatures i Batle de Campos de 1991 a 1996, Director General de Joventut del 86 al 91, Director General d'Interior del 91 al 93, Assessor de Protecció de Menors del 93 al 95.

Carrecs a partits: primer va estar a UCD, després a Unió Campanera i al PP a partir del 85. Del 87 fins fa un mes ha estat President del PP a Campos. I ara és simplement militant del PP.

Després de retirar-se de la vida política local, Ressor ha volgut demanar a Sebastià Roig per la seva actual situació, per la seva visió dels fets culturals i polítics de Campos i Mallorca.

— Sebastià, comencem un poc per ordre cronològic. Quan i com és el primer moment, en la teva joventut, que sents interès per la política?

— Va ser d'una manera un poc accidental, jo crec que va venir a través del fet cultural. El fet que jo anàs a Saragossa a estudiar d'animador sòcio-cultural, en una de les primeres promocions que va sortir, va fer que jo establís molts de contactes amb la gent

— Tens participació en moviments juvenils, culturals, etc. del poble, quina és i com la veus, ara retrospectivament, mirant enrera?

— El fet que et ficassis en el món d'animador sòcio-cultural implicava automàticament que entrassis dins la política. En aquella època, culturalment estava tot per fer. Record que el primer recital que vaig escoltar d'en Quico Pi de la Serra i d'en Raimon el vaig escoltar a Sant Cugat del Vallès. Cultura en aquells moments, significava un poc l'oposició.

Les figures campaneres, com Damià Huguet, varen ser cronològicament posteriors. Record una conferència que havia fet el meu germà al Club Cultural Campos. Posteriorment va venir el Centre Cultural Campos que segurament per formar-lo s'hagués pogut agafar els mateixos estatuts del Club, però no ho vàrem fer. El Centre Recreatiu ja va ser una cosa més d'en Mateu Lladonet, en Joan Adrover i jo. El Centre Recreatiu tenia la delegació de l'Obra Cultural Balear a Campos, venia a ser el mateix, i va ser una primera experiència cultural a Campos. Teníem la seu al primer pis del Riskol, vàrem fer feina però per ventura faltava el dinamisme que havien de donar les institucions. Una de les acivitats que potser varen marcar un poc en aquell

Foto: Antònia Sitjar

moment varen ser les Festes de les Lletres i el recital d'en Raimon a Sa Pista.

Després del Centre Recreatiu va venir una temporada de relax. També es va formar l'Estel, jo no hi vaig participar massa, llevat d'alguna col·laboració en la revista Nosaltres.

A Campos han passat etapes molt curioses referent al moviment cultural. Jo crec que els campaners som molt individualistes de vegades, i aquest fet

— M'he sentit traït per poques persones però a bastament.

fa que en moltes ocasions no vulguis agafar el que ha fet un altre. Segurament s'haguessin pogut mantenir els mateixos estatuts d'entitats anteriors i cada vegada se'n feien de nous. Això és igual que en la política.

Ara bé, les persones a Campos sempre són les mateixes, del color polític que vulguis, però sempre les mateixes. N'agafaries 50 i veuries que es repeteixen a molts llocs diferents. Que hi ha hagut un canvi molt important a Campos pel fet que els joves han estudiat més, han accedit a la Universitat... és indubtable. I això ha fet canviar socialment i culturalment Campos. Però així i tot és difícil canviar Campos, no només políticament sinó culturalment.

— La teva casa és una impremta, en sentit figurat. Com et marca aquesta vida "entre llibres i entre papers i tinta"?

— Sí, per suposat. Mon pare em va

marcar molt, sobretot en el caràcter, a pesar que fos totalment diferent de mi. Era una persona reposada, tranquil·la, al contrari de jo.

Vulguis o no, pel fet d'estar en una impremta havies de saber bastant de castellà, aprendre català... El fet d'estar en contacte amb els llibres arriba a ser una obsessió. És curiós que em trobi més bé davant la caixa d'eines de tipografia que no davant l'ordinador i l'off-set. M'agrada més treballar amb una xilografia de fusta que no amb els aparells moderns.

— **Tens relació amb el grup camper de Damià Huguet, Gregori Mir, etc que organitzen cursets de català? Com veus Campos en aquest moments?**

— Record que la primera vegada que em vaig anar a examinar de català a Palma, érem 15 o 16, no de Campos, sinó entre tots. Jo crec que hi ha hagut 3 moments del català: primer, els temps heroics; segon, quan es parlava català per snobisme i l'actual, que la gent ha pres un poc de consciència del tema de la llengua i la cultura.

Evidentment, ara influeix moltíssim els mitjans de comunicació. La cultura no pot ser subvencionada sempre perquè corre un perill i és que sigui utilitzada.

— **Tu, ens sembla, que participes en el Congrés de Cultura Catalana a Campos, què en penses d'aquella iniciativa?**

— El Centre Recreatiu va fer un acte devora l'església, concretament al carrer Major. Sé que va parlar en Toni Serra i vàrem ser unes cinquanta persones. El Congrés de Cultura Catalana a les Illes va tenir una importància relativa. Allà on va ser un moviment de grans masses va ser a Catalunya, a Barcelona. Pareixia que eren fets previs a preparar la gent pel que havia de venir després.

— **Com era vist per la gent de Campos tot aquest moviment?**

— Jo crec que nosaltres empràvem ja la paraula català però hi anàvem amb molt d'esment apostat, perquè la gent quan sentia aquesta paraula arrufava el nas. En canvi, el mallorquí era més bo de col·locar.

El primer acte que vàrem organitzar amb en Mateu Lladonet (perquè la meua vida cultural d'aleshores anava molt lligada a en Mateu) va ser el centenari d'en Pompeu Fabra i vàrem organitzar una conferència. Llavors hi havia classes de català fetes per un tal Sr. Socies i també ens encarregàvem de repartir als alumnes del col·legi el Cavall Fort. I també va venir a fer classes, sense cobrar res, Don Francesc de

— Jo només vaig ser batle tres anys, no quatre.

Borja Moll.

Com érem vists? No ens varen dir res mai, però sí que me'n record que un sergent de la Guàrdia Civil se'n va dur una cadira davant l'escenari de Sa Pista el dia que actuava en Raimon i es va seure allà amb la llista de les cançons prohibides per controlar-ho un poc. Però en Raimon ens va dir "Farem com a Barcelona, abans de començar una cançó no direm el títol, senzillament cantarem" I així ho va fer i el sergent no va saber si estava prohibida o no. Són anècdotes que indiquen com era aquell temps.

— **Anam més envant i crec que un dels moments claus de la teua vida pública és el naixement del Centre Cultural Campos. Com vius i veus aquesta fundació? Quina funció tenia el CCC en els seus orígens?**

— El Centre Cultural és una entitat que he estimat molt i estim molt. Va néixer com una necessitat, era el moment que a l'Auditori s'hi feia una Biblioteca, amb un projecte no massa adequat, hi havia un entarimat que llevava la vista de les voltes i llavors de columna a columna hi havia uns taulers per posar-hi els llibres, varen fer forats dins els murells i tot això. Arran d'aquesta qüestió, ens vàrem reunir 12 o 13 persones i vàrem crear el Centre Cultural, per defensar en principi, aquell lloc. Per defensar-lo vàrem demanar que se'ns cedís aquell local per

"x" anys. Molta de gent es va pensar que el CC volia tenir l'exclusiva d'aquell lloc, però la veritat és que es va crear per desmuntar la biblioteca que hi havia allà. D'aquí va néixer, llavors es va crear l'escola de ball, la banda de música... Quasi tot eren coses que en un moment donat tenia el poble i que s'havien perdut pels motius que fossin. Després es va fer l'escola de cuina, activitats de la 3a Edat i després donar una utilitat a l'Auditori. La cessió de l'auditori al Centre Cultural va ser quan era batle en Guillem Mas.

— **Si la cessió d'aquest local de Campos al Centre Cultural es va fer per preservar l'Auditori, una vegada que vares ser regidor calia que es mantingués aquesta cessió?**

En aquells moments el CC tenia un volum de gent molt important (700 o 800 socis), actualment crec que el CC ja només deu tenir les sales de dalt perquè l'escola de cuina és municipal, la Biblioteca es va transferir a l'Ajuntament, l'oficina d'Informació Juvenil ha passat a ser de l'Ajuntament, l'Auditori era compartit per l'Ajuntament i el C.C., i les sales de dalt sembla que s'empen pel C.C.

— **I ara com veus el CCC?**

— Potser un poc apagat, però és el que deim: tota institució té pujades i baixades i un poble com Campos pot acollir perfectament un parell d'entitats culturals. I un parell són dues, perquè el fet que s'hagi creat la Llar de la 3a Edat ha fet que el C.C. reconduís bastant les seves iniciatives. La 3a Edat era un dels sectors que demanaven més activitats i que ara tinguin creat el seu propi espai fa que el C.C. s'hagi de cuidar d'altres

>>>> Segueix >>>>>>>>

Foto: Antònia Sitjar

qüestions. Crec que és bo que de vegades es passi alguna crisi -i no és que cregui que el CC en tenguí cap-, per tornar a agafar envestida.

— Si passam al tema polític, tenim un moment crucial, el 1975. Mor Franco. Què feies i on eres, quan el 20 de novembre mor el Cap de l'Estat anterior?

— Era a Campos i escoltava la ràdio Pirinenca. És un fet que tots els que l'hem passat enes en recordam. Te n'adonaves que havia acabat una època i la gran pregunta era: què passaria? Tot d'una vares veure que Falange va treure uns adhesius de *Juan Carlos I, Rey de España*, veies una cosa estranya. A mi el que em va impactar més va ser la mort d'en Carrero Blanco, que em va pillar fent el servici, però després d'en Franco el que preocupava era el futur. Igual va passar amb en Suárez que ningú sabia d'on sortia. Tots aquests moments, vists des d'ara, varen ser molt interessants.

— Com vares viure la famosa Llei des Trenc? Ens sembla que d'ençà llavors ha canviat molt, o no? No estaves d'acord amb la Llei, ara, hi estàs?

— Va ser una llei que va marcar. En aquells moments vaig considerar que es feia una injustícia perquè a Sa colònia seguien deixant fer tot el que volguessin i nosaltres no teníem cap lloc on poder fer res.

Per un altre costat hi havia la crisi del sector lleter. Les coses no anaven bé i en Guillem Mas va moure el poble dient que havien de defensar Campos.

Però també crec que Palma va jugar amb nosaltres malament, perquè si el president del Consell Interinsular que hi havia aleshores li hagués dit "mira, si a Campos no podem fer això, en tres anys hem de tenir les aigües fetes (per exemple), és a dir, la famosa llei de compensació, que encara ara no existeix, en aquells moments hagués estat positiu. El problema és que no hi havia cap compensació per al nostre poble.

— Es va demanar tanmateix aquesta "llei de compensació"?

— Sí, no sé si oficialment, perquè jo no estava dins l'Ajuntament, però hi vaig prendre part amb el Col·lectiu Campos, que els tres que el dúiem érem en Xisco Morey, en Tomeu Roig i jo. Es va organitzar aquella manifestació davant del Parlament. No va ser tot el que hagués pogut ser perquè hi va haver gent que va desacreditat aquella marxa, però eren elements puntuals.

Sobre el tema des Trenc segueix convençut que si s'hagués fet una bona oferta a Campos, s'hagués donat una compensació, hagués estat positiu.

— Perdonem que insistim, però hi ha hagut cap discussió forta dins el partit tenint en compte que tots dos, el de Campos i el de Palma eren del PP, perquè realment hi hagués la llei de compensació?

— Jo crec que la residència va ser un poc això, també es va negociar dur

— Estic tan orgullós d'haver estat president del Centre Cultural com d'haver estat batle.

les aigües a foravila, les aigües mateixes que es fan hagués pogut ser un dels temes que s'haguessin pogut compensar.

— Sebastià, ja ens situam a l'època de Batle, et veus com el Batle dels grans projectes i no-realitzacions?

— Quan vaig entrar de batle, vaig dir que no es podien esperar massa projectes perquè el problema més gros que hi havia era que s'havia de mantenir el que s'havia fet. Per exemple, la residència es va inaugurar un mes abans de jo entrar batle. Jo tenia una meta: intentar convertir el poble en més habitable. Per ventura per això m'han retret la restauració de places, zones verdes, però vaja, jo no crec que siguin coses perdudes.

El primer de tot que vaig fer va ser emprendre una acció dins el cementiri que era totalment necessària. Els carrers del cementiri estaven molt mal arreglats i feia que entràs aigua dins les tombes. Vaig entrar al juny i al novembre es va inaugurar. No era un capritxo meu, era un projecte necessari.

Projectes n'hi va haver molts, en vaig deixar que ara es fan i d'això n'estic orgullós, perquè si l'Ajuntament que jo vaig presidir no hagués encomanat el projecte de les aigües avui no es farien encara ara.

Referent al tema de l'Institut, jo ho tenia molt clar, però lògicament tens un ajuntament i hi ha de tot, per ventura dins el meu grup podia tenir les dues postures. I aleshores la solució que havíem arribat amb en Crespi era una solució bona.

Referent al polisportiu, el projecte ja va venir fet al final de la batlia d'en Guillem, nosaltres teníem els doblers

per fer-lo però llavors va resultar que qui no els tenia era el Govern, per tant no es va poder realitzar.

Repetesc, a mi no em sap greu no haver pogut tallar una cinta determinada, el que me'n sap és haver passat a la nostra petita història local com el batle dels projectes però per altra part n'estic content perquè si no haguéssim deixat aquests projectes fets, ara no es podrien realitzar.

Què m'hagués agradat haver acabat? Convertir can Pere Ignasi en un autèntic centre cultural obert totalment a totes les entitats i l'altra realització que m'hagués agradat acabar és el centre sanitari. Es va fer tot el que es va poder amb l'espai que hi havia, però no és tot el que podria ser.

— Tens la impressió que l'equip que tu presidies no era massa conjuntat, que no formava una pinya?

— Sí, pinya sempre se'n fa, però era un equip entre Unió Campanera i el PP. Jo havia triat els membres de la meua candidatura, llavors o surten bons o surten "rana". D'Unió Campanera jo no en vaig triar ni un, així i tot hi va haver molta col·laboració.

Jo vaig ser batle tres anys, no quatre. El darrer any va ser bastant dur, va ser una temporada molt forta, molt dura, una experiència que no voldria repetir. La meua equivocació va ser com partir la Direcció General d'Interior, amb Menors i la Batlia. Crec que va ser el meu error. Probablement si no hagués tengut Interior i Menors tampoc no hauria tornat a repetir de Batle. Me n'adon que durant el darrer any, hi va haver molt d'interès perquè en Sebastià Roig no es tornàs a presentar de Batle, no per part de l'oposició, que supòs que també hi va ser, sinó per part de dins el meu partit mateix. Són coses que queden gravades i són molt males d'oblidar. Els amics vertaders es veuen en moments que et trobes estret o en moments que ocupant un càrrec qualsevol et pressionen per tots els costats. És aquí quan es coneixen.

— T'has sentit traït?

— Per molt poques persones però a bastament. Del que estic més content és que després d'haver sortit de batle, quan teòricament ningú t'ha d'haver de saludar, he vist que molta gent segueix essent la mateixa. I això segurament és el més gratificant.

— Quan vares deixar de ser batle, en quines condicions ho vares fer: vares deixar de presentar-te, et volien fora...?

— Jo no em vaig barallar per tornar anar a la llista. Un bon dia em vaig presentar davant un senyor i li vaig dir: hi

ha interès que hi vagi o no n'hi ha? Hem de tenir en compte dues coses: havia tingut un problema renal molt important i un avís al cor. Això també et condiciona. Un altre aspecte que jo sabia era que havia de rompre, en no molt de temps, era jo que me n'anava (així i tot, crec que vaig donar una alegria a més d'un).

No vaig prendre part en la confecció de les llistes, no vaig dimitir de President (vaig dimitir dos mesos perquè vaig creure que el que anava n° 1 havia de fer la campanya així com trobàs) i fins fa un mes ho he estat.

Però no ho he vist tot, supòs que pel fet d'haver estat 12 o 15 anys a tope, ara ho he viscut d'una forma tranquil·la i relaxada. En el moment que ho deixes i te'n vas cap a ca teva pareix que flotes un poc.

Probablement m'hagués agradat ser batle quatre anys més per realitzar els projectes que sabia es podrien fer. Però de vegades no pot ser... Per primera, no moren batles i segona, la política no acaba aquí.

— **Tu has deixat de ser batle però bona part dels que estaven amb tu segueixen a l'Ajuntament. Com s'explica aquest tema? Has quedat com el dolent de la pel·lícula?**

— Els tres batles que ha tingut la democràcia a Campos són totalment diferents. En Guillem Mas, molt intel·ligent, que es va trobar tot per fer i ho va poder fer. Un Sebastià Roig que va haver de sostenir el que es va trobar fet i no va poder dur a terme els seus projectes per mancances econòmiques sèries que tenia l'Ajuntament i n'Andreu Prohens, que és l'actual batle. Cadascú té els seus defectes i virtuts.

Quan en Guillem Mas se'n va anar també va deixar tot el seu equip dins l'Ajuntament; en el meu cas, per ventura, per justificar qualche amic entre cometes, per justificar el que s'havia fet, vaig aparèixer com el dolent... Mira, no ho sé. Si hagués estat el dolent de la pel·lícula no me n'hauria anat de Gerent a la Fundació Pública per a la Música.

És el que deia, en aquells moments l'Ajuntament té moltes despeses, les aportacions del Govern Central al Govern Autònom no eren massa, per anar fent s'havia de jugar amb solars que l'Ajuntament tenia a Sa Ràpita, etc. Havies de jugar quasi quasi més amb això que amb doblers. És el cas dels terrenys de l'institut. Però com el dolent de la pel·lícula no m'hi he sentit mai, per ventura per un grupet determinat, sí. Que aquest grupet ho ha hagut de vendre així per justificar una actuació seva, sí. Però res més.

A n'Andreu li vaig deixar dos toms

bastant gruixats de tots els temes pendents de l'Ajuntament i de la situació com es trobava.

— **No creus que les eleccions a Campos estan molt "manipulades"? Tu pensaràs que vares arribar a batle en unes eleccions democràtiques, sense dubte d'això. Però, canviaries res a les eleccions campaneres?**

— Les campanyes poc a poc han anat afluixant. La segona va ser horrible perquè ens vàrem enfrontar en Guillem Mas i jo. En Guillem Mas, per a mi, no havia de tenir la majoria absoluta de cap manera. El tercer mandat d'en Guillem va ser una experiència molt bona perquè donava una tranquil·litat molt grossa a tothom per mor del pacte.

— **Amb quina entitat cultural, religiosa, social, esportiva, del poble vares comptar més? Per què?**

— Amb el Centre Cultural, indubtablement.

— **El Centre Cultural vendria a ser com el dinamitzador cultural de l'Ajuntament del PP?**

— Del PP no, d'en Sebastià Roig mentre va ser batle, sí. No per res, sinó perquè si has treballat allà dins coneixes

— **Per primera, no moren batles i per segona, la política no acaba aquí.**

com es mou, saps les capacitats de cada entitat, etc.

Mira, estic tan orgullós d'haver estat president del CC com d'haver estat batle. Els records del CC són molt, molt bons. Però així com no tornaria ser president del CC sí que per ventura tornaria ser batle.

— **Quina és la teva llengua i la teva nació.**

— Tenc molt clar que parl el català de Mallorca, i en unes declaracions recents ja vaig dir que per ventura algun dia arribaríem a veure allò que cultura, llengua i nacionalitat siguin el mateix.

— **Les crítiques de la revista RESSÒ és clar que et devien molestar. Però, políticament parlant, quina cosa et va fer més mal?**

— De moment el que sent per Ressò és admiració per haver durat tot aquest temps. Sé la dificultat que té aguantar

dins un poble una publicació, és un esforç continu i mal de dur. Vosaltres heu duit més sort perquè sou un equip. La Ressò quan la mirava, ja abans em mentalitzava on rebria, si seria a les cartes dels lectors, si a les lletres a la tieta o als diuen que. Normalment, rebia per tot. De tot d'una em varen afectar un poc però llavors ho vaig agafar amb més tranquil·litat, el fet que no concedís cap entrevista va ser una idea que em vaig marcar i vaig complir.

— **I per què ara admet una entrevista?**

— Perquè han passat dos anys des que vaig ser batle i la situació ha canviat.

Dins la meua etapa vaig tenir dos problemes molt greus: els xiringuitos i Ses Covetes, dos problemes heretats i que havien de trobar una solució i només en vaig poder trobar mig d'un. Els tema dels xiringuitos va ser molt criticat, però n'estic orgullós de com es va solucionar. I del tema de Ses Covetes amb els papers i informes que tenia damunt la taula no vaig poder fer altra cosa que donar la llicència d'obres. Jo entenc que no hi va haver falsificació de firmes, però va ser un dels temes que em va llevar la son.

— **Passant a la vida política mallorquina, tu has viscut una etapa esplendorosa de Cañelles i de Gilet. Què et diuen avui aquests noms?**

— Canyelles representa una època molt important de la política mallorquina, és un senyor que m'ha ajudat molt i és una persona a la qual admir. Gilet és un bon amic, he fet feina amb ell i es fa apreciar. Em sap molt de greu el que està passant. Em consider molt amic d'ells. Crec que els amics hagin fet el que hagin fet és en aquests moments quan es veuen.

— **I per acabar, parlan'ns una mica de Joventut, Interior i Menors? Quins projectes tens per la Fundació per a la Música?**

— Joventut ha estat una de les èpoques més agradables, vaig passar molt de gust de fer-hi feina, em va afectar molt deixar-ho. Interior i Menors ja va ser diferent, especialment per la temàtica.

Referent a la Música s'ha de fer molta de feina, treballes amb artistes i el fet de ser Gerent i no músic m'ha ajudat molt perquè ets més pragmàtic. La idea meua és dinamitzar la Fundació i que deixi de ser exclusivament Orquestra Simfònica i passi a ser una veritable Fundació per a la Música.

Pere Ollers
Antònia Sitjar

I aquesta vegada que punyetes vos cont ?

Una vegada més, un coordinador d'aquesta revista m'ha estat incordiant, punyint, empenyant i pressionant psicològicament durant una setmana perquè faci allò que jo dic "s'escrit".

Ara fa 34 anys (fets de fa poc) que tenc el cap bloquejat, i si esperau que s'arregli en qüestió d'hores, puc afirmar que l'espera es farà angustiosa i inacabable. I és que tenc tantes coses per contar, comentar i criticar que tot s'ha fet una autèntica bolla entre el que és bestial i el que és macarrònic.

El primer que voldria fer és donar gràcies a la poca gent que em dóna ànims a seguir escrivint per Ressò i que em veuen pel carrer i em diuen que tenc raó.

Supòs que molts diran que som un mussol i que no som ningú per criticar, també tenen raó... no som ningú; però com estam a un poble que quasi tothom critica i xafardeja... bla, bla, bla.

El primer de tot, voldria criticar la gent que en broma o en sèrio s'ha "pitoreat" (com diu ell) d'en Tomeu Corretjot, per sortir a "Sorpresa, Sorpresa". "-Tomeu, això és enveja. Ja voldrien ells haver estat dins la teva pell".

I vosaltres? Sabeu el que és això?.

Jo ho sé, (en petit, però ho sé) perquè he estat damunt un escenari amb molta gent (i també amb poca) i sé com impressiona. Sé el que és sentir aqueixa suor freda i aquest formigueig per la panxa. Els nervis del primer moment, el segon i el tercer, però després t'amolles i endavant.

Però això d'en Tomeu té molta tela perquè no s'ho esperava. No tothom puja a l'escenari de na Gemio; no tothom canta amb n'Àngela Carrasco i allò que té collons, n'Àngela Carrasco no dedica cada dia una cançó a un campaner.

No dic cap mentida quan dic que em vaig emocionar; no dic cap mentida quan dic que en Tomeu durant un parell de minuts ens va fer sentir grans. Pots estar content perquè com a porter has fet la teva millor parada.

Aquesta vegada he donat prioritat al tema d'en Corretjot (molt breu però efectiu), però no quedarà tot així, perquè als propers números de Ressò parlarem de la Plaça de Sa Pols (Ca'n Pere Ignasi), de la realitat virtual (campanera), d'Internet (com no), de la recollida de fems (15 anys després segueixen igual) i sobretot de la campanya anti-tabac i anti-alcohol, així com intentaré promoure una campanya anti-botxor.

I ho dic així, si feis una volta per la vila ho veureu... exemple? voleu un exemple?... Els Quintos i els Sextos... Ja el teniu.

Miquel Forteza

Ca'n Pallisete

Flors

Floricultura
Flors i plantes
Composicions florals

Plaça, 28 - Tel. 65 03 17
07630 CAMPOS
Mallorca

Griteria
Mobles Bany
Mampares Bany
Banyeres Hidromassatge
Grups Pressió i Piscines
Instal·lacions i Reparacions
Fontaneria i Calefacció
Encaientadors a Gas i Elèctrics

L. BARCELÓ

Petra, nº 9 - 1 D
CAMPOS
Tel. i Fax: 650672
Tel. Mòbil: 909 65 46 42
908 09 87 63

CAMPOS

Escola de Formació Vial

Carrer Plaça, 24 • Tels. 65.29.29 • 908.43.52.33
07630 CAMPOS

Sa Joieria

Argenteria i Relotgeria

Taller de Reparació de Joies i Relotges
Restauració i Neteja

Carrer Major, 4 - Local B • Tel. 65.23.78
CAMPOS

Guàrdia Civil, 3 • Tel. 65.34.17
SANTANYÍ

Pel seu nom els coneixereu

De dalt a baix, d'esquerra a dreta.

1. Antoni Burguera, de Son Catlar.
2. Tomeu Monserrat, de Can Cós.
3. Miquel Pomar, de Can Nito.
4. Biel Riera, de Can Riera.
5. Antoni Salom, de Cas Ferrer Coix.
6. Vicente Ribas
7. Pere Fullana, de Can Mongeta
8. Antoni Mas, de Can Gasparet

25

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos
Motoserres i Motocultors

Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - CAMPOS

PUBLICITAT A RESSÒ

Carme Llaneras

Tel. 65.21.32 • Fax. 65.01.47

TRANSPORTS MESQUIDA

Ronda Catalunya, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

PRODUCTES ADROVER

Carrer Menorca, s/n. - Tel. 65.00.54
07630 CAMPOS

Motor Ocasíó Campos, S.L. **COM**

COMPRA - VENDA de Vehicles d'Ocasíó

Tomàs Rigo Vicens

Ctra. Palma - Campos, Km. 35 • Tel. / Fax. 65.24.22
07630 CAMPOS

CP RISTALLERIA ERELLÓ

Acristallaments en general

Carrer Palmer, 1

Tel. 65.00.95

07630 CAMPOS

PREGÓ DE SETMANA SANTA

Dissabte dia 22 de març tingué lloc en el convent el ja instituït Pregó de Setmana Santa que per iniciativa de la Comissió de Confraries de Setmana Santa de Campos es ve convocant ja per desena ocasió.

Aquesta vegada l'honor va recaure en la persona de Mn Miquel Mas Ginard, capellà campaner tants d'any rector de la Parròquia de Sa Colònia. Fou presentat per Mn Guillem "Dameto". Mn Miquel Mas va fer una evocació-disertació sobre la vivència de la Pasqua a la vila tant a un nivell històric, en una perspectiva que partia a la seva infantesa, com a un nivell de sentiment cristià.

El pregó, com també els anteriors, ha estat editat i roman a l'abast dels qui vulguin llegir amb calma les paraules que pronuncià Miquel Mas i com no, pels estudiosos que algun dia tinguin interès en saber com era la Setmana Santa a Campos a la primera meitat del segle XX.

S'ha d'esmentar l'actuació a l'acte de la Coral Infantil i la Coral de Sant Julià que dirigides per Magdalena Rigo donaren la nota musical.

BARTOMEU BARCELÓ A SORPRESA, SORPRESA D'ANTENA 3

Bartomeu Barceló, de Ca'n Corretjot, va ser un dels sorpresos per Isabel Gemio el passat dimecres 26 de març al programa de televisió *Sorpresa, Sorpresa*. Tot començà quan els membres del programa telefonaren a ca'n Tomeu dient que havien trobat uns plànols que ell havia perdut i que volien una idea i un còmplice per dur-lo al programa. Després de dubtar uns dies per si era una broma, entre la mare, la germana d'en Tomeu i en Toni López, de la Barberia López, donaren idees perquè hi pogués anar. Evidentment hagueren d'anar molt alerta que en Tomeu sospitàs res. Als de *Sorpresa, Sorpresa* els encantà la idea de Jesucrist Superstar. Demanaren el vídeo de l'obra feta a Campos i acceptaren. En Toni López va ser la darrera passa; va engrescar en Tomeu per viatjar dimecres i dijous a Madrid gràcies a un viatge que li havia regalat una marca de xampú i a la vegada li demanà si volia anar a veure *Sorpresa, Sorpresa* en directe. En Tomeu no va dir que no. Després vendria la famosa frase "Mare de Déu Senyor" i el que vàreu veure.

POSSIBLE MILLORA DEL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC

Recentment s'ha aprovat l'inici d'excavacions o sondejos arqueològics per estudiar l'existència de patrimoni arqueològic a Son Fadri a Campos. És una zona coneguda però no investigada ni estudiada. Dirigiran la investigació l'Institut Alemany d'Arqueologia i la Prof. M. Orfila de la Universitat de Granada.

LLIBRE SOBRE LA NOSTRA HISTÒRIA

De l'historiador David Ginard i sota el títol "*La resistència antifranquista a Mallorca (1939-1948)*". Té un pròleg del benedictí i historiador Josep Massot i Muntaner. Té un interès per Campos perquè curiosament hi trobam referències del natural de Campos, Miquel Ballester Puigserver de 28 anys, l'any 1945. L'autor analitza una part molt poc coneguda de la nostra història, la història de la postguerra i de la formació de partits i de grups de resistència en aquesta etapa.

EL PROFESSOR DR. VENY I CLAR ENTREVISTAT

Al núm. 82 de *El Mirall* Revista editada per l'Obra Cultural Balear de Palma, surt una llarga i interessant entrevista al campaner, Dr. Veny i Clar (de can Terrola), Catedràtic de Dialectologia a la Universitat de Barcelona, autoritat reconeguda en la matèria. En 7 planes, el Dr. Veny respon a les més diverses i fonamentals qüestions sobre llengua i dialecte. Parla també dels mestres ja passats, Alcover, Moll; de la seva activitat a l'Institut d'Estudis Catalans i com a president de l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes.

**BUGADERIA
TINTORERIA
SA BUGADERIA**

Carrer Nou, 73 · 07630 CAMPOS · TEL. 65.25.27

Cristalleria CAMPOS C. B.

Joan Oliver Bordoy

Pere Ferran Vaquer Silvar

Carrer Llibertat, 27
Tel. 65.04.20 · 07630 · CAMPOS

Sebastiana Puigserver

Sebastiana Puigserver Vidal és una campanera que és professora de cuina a l'institut Juníper Serra. Enguany el seu plat, guàtleres farcides amb salsa de poma, ha estat seleccionat per representar a aquest centre a la Mostra de Cuina Mallorquina.

— Com has arribat a ser professora de cuina?.

— Vaig estudiar Formació Professional i vaig obtenir el títol de Tècnic Especialista en Cuina. També he fet cursos de reciclatge de cuina i de pastisseria.

— En què consisteix la participació del vostre institut a la Mostra de Cuina?.

— Consisteix en la presentació i preparació d'un plat. Enguany al nostre institut hem fet dos plats, un el va fer un altre professor i l'altre jo. El departament d'Hosteleria a la degustació va triar finalment el meu.

— El plat el vares fer conjuntament amb els alumnes?.

— La part de recerca de recetari, d'innovacions, fer la pràctica i la valoració del cost la vaig fer jo. La preparació per anar a la Mostra la feim conjuntament amb els alumnes perquè sinó no tindríem temps per preparar les quasi 3000 racions que s'han de fer.

— Per què vares triar aquest plat?.

— Havia de ser un plat fàcil, econòmic, que agradàs a tothom. A la vegada jo volia sortir del que és habitual perquè trob que la nostra cuina ha quedat molt estancada. Vaig trobar un parell de receptes de guàtleres farcides que em van agradar però vaig descartar el farcit que duïen. Vaig optar per aquest farcit amb bescurt perquè l'havia vist fer i m'havia agradat. Vaig canviar les ametlles per nous i poma. Va fet al forn i duu herba sana perquè trob que li dona un gust especial.

— Com qualificaries aquesta experiència?

— A nivell personal ha estat molt positiva. No esperava mai l'agraïment que he tengut per part de professionals de la cuina i de la gent del poble de Campos. La gent s'ha volcat molt amb mi. Xerrant egoïstament crec que m'ho mereixia; després de tants anys de lluitar això és el màxim. No ho esperava mai.

Desitjam sort a Sebastiana Puigserver en la seva carrera professional, una feina que considera dura i sacrificada perquè s'ha de cuinar a la vegada que investigar en noves receptes, malalties, dietes ... Emperò, segueix pensant que la cuina és un art i un plaer.

Esteve Tomàs

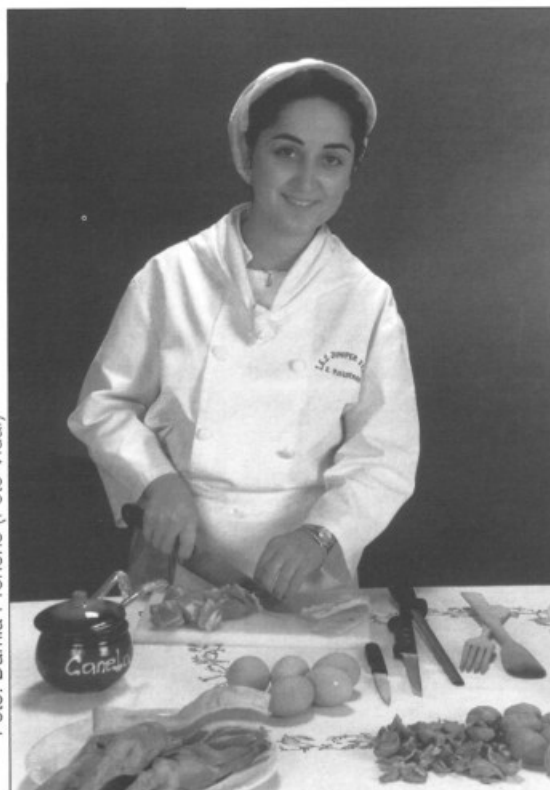

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

GUÀTLERES FARCIDES AMB SALSA DE POMES

Ingredients:

8 guàtleres

Per al farciment:

1/2 Kg de cansalada.

200 gr. de pomes Golden.

50 gr. de nous.

2 ous.

2 dl. de llet.

1 manat d'herba sana.

Bescuit, canyella, sal,
pebre blanc i mantega.

Salsa:

1/2 Kg. de pomes Golden.

Canyella en rama.

3 dl. de vi blanc.

Sucre, sal i clovella de llimona.

Elaboració:

Socarrau les guàtleres, desossau-ne les pitreres i salpebrau. Per al farciment, picau la cansalada; pelau i picau els 200 gr. de pomes. En un morter picau les nous. Remullau el bescuit en llet i canyella. Mesclau-ho tot, afegiu-hi els ous d'un en un i salpebrau.

Farcieu les guàtleres. Daurau-les en mantega. Embolicau-les amb paper d'alumini, afegint-hi unes fulles d'herba sana. Enfornau a 200 ° durant 20 minuts.

Per a la salsa, treieu el cor de les pomes i bulliu-les amb la canyella en rama i la clovella de llimona. En ser cuites, separau la canyella i la clovella de llimona; passau-les per una picadora i colau la salsa. Afegiu-hi el sucre, el vi blanc i un pols de sal. Deixau-ho reduir durant dos minuts.

Per a la presentació, escampau la salsa a la base del plat i emplatau-hi les guàtleres a sobre tallades per la meitat. Guarniu amb puré de patata, pastanagó i verdures saltejades.

Educació i sexualitat (III)

La pubertat és una etapa del desenvolupament de les persones que s'inicia a la preadolescència. L'impuls hormonal fa que els al·lots i les al·lotes quedin dotats amb les mateixes eines que les persones adultes, eines des del punt de vista físic o corporal, des del punt de vista intel·lectual i des del punt de vista afectiu i sexual.

S'acosta un llarg període d'alts i baixos, de sentiments oposats, d'emocions incontrolades que han d'acabar amb l'estructuració de la personalitat. És el llarg període de l'adolescència. És un temps que si no se supera d'una forma favorable, es poden arrossegar dèficits des del punt de vista sexual, social i d'altres tipus durant tota la vida.

Durant aquest període, com sempre, l'educació i la funció dels pares és fonamental. Imaginau-vos l'escena següent: Un pare arriba a la consulta del psicòleg i duu agafat per una orel·la al seu fill de 13 anys. El pare conta molt alarmat que han trobat el seu fill que es masturbava, i pretén que el psicòleg li digui les greus conseqüències que això li durà, que es posarà malalt, que no es podrà concentrar en els estudis, que perdrà la memòria i no sé quantes coses més. El pare espera que ara el psicòleg li digui totes aquestes coses i unes quantes més, i quan el deixa parlar, el psicòleg es dirigeix al pare i li amolla aquesta: És que vostè no es va masturbar mai?

Qui vulgui entendre l'anterior anècdota no necessitarà més explicacions. És clar que l'educació sexual no

comença durant el període de l'adolescència. L'educació sexual és un procés que comença el primer dia del naixement. I durant tot aquest procés es van posant les bases, i s'ajuda a madurar els fills i filles, de tal forma que una anècdota com la que hem explicat no pugui succeir mai, però sí que es podrà parlar de la masturbació i entendre-la quan arribi l'hora i es podrà fer amb tota naturalitat.

Hauria d'ésser inconcebible avui que una filla tengués la primera menstruació o un fill la primera pol·lució nocturna, sense que abans no n'haguem parlat suficientment perquè en el moment que això passi s'admeti com la cosa més natural del món. No podem seguir esperant que la vida ensenyi a garrotades. Avui tenim suficient informació per poder donar una educació mitjanament decent per poc que ens ho proposem.

Si procuram educar sexualment els nostres fills i filles, si sabem compartir amb ells i elles els sentiments i les alegries, si som capaços de compartir les penes i els plaers, si ens meravellam dels seus canvis que acceptem com una cosa natural perquè la coneixen, ajudarem a superar més ràpidament la crisi que suposa aquesta etapa tan crucial i tan important en la vida de qualsevol ésser humà, com és l'adolescència, massa vegades font de conflictes, quan hauria d'ésser font d'alegria i d'esperances.

Joan Lladonet

Un grapat de dois

Mai no havia vist, dir i fer tants de dois en una campanya d'imatge com la del famós ban de joventut sana de l'Ajuntament de Campos.

El primer doi el féu el batle publicant un ban on es demana que els cambrers dels pubs i bars campaners no serveixin beure a qui ja va un poc o un molt begut, i a més, li faci de consciència.

Demana que es compleixi la llei que prohibeix la venda d'alcohol i tabac a menors de 16 anys, d'acord, però demana als cafeters que es tirin pedres damunt les seves teulades és un doi.

El següent doi el féu el senyor José Sevilla, corresponent del diari "Última Hora" a Campos, amb el seu reportatge titulat, poc més o manco, "Dueños y clientes de bares y pubs de Campos contra la "ley seca".

En primer lloc perquè només surt l'opinió dels propietaris d'un bar i un pub, i de dos clients, per tant no poden ser representatius de tots els campaners.

I en segon lloc perquè el bar no és cap "Ley seca", senzillament recorda la llei que prohibeix el consum d'alcohol a menors de setze anys i en recomana el consum moderat. (però que en podem esperar d'un senyor del qual diuen que quan l'adreçaren a la Regidora de Serveis Socials va demanar a quin partit pertanyia?)

I ja per acabar el darrer doi el diré jo. En el mateix

ban s'adeverteix que es sancionarà a qui embruti els monuments campaners, i jo em deman: Ha pensat el Batle d'autosancionar-se a ell o al seu partit per haver omplert de propaganda electoral la pica de Sa Plça de sa Creu?

O és que pensa que la seva cara donava més distinció a la pica?

S'Òliba

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

**Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació vulcanitzats**

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)

Tel. 65.21.93 • CAMPOS

NACIONALISTES DE MALLORCA

Ordre del Dia:

- Aprovació acta sessió anterior
- Elecció Jutge de Pau substitut.
- Modificació Crèdit 1/1997
- Sol·licitud inclusió Pla Mirall projecte enllumenat nucli urbà de Campos
- Lloguer immoble nº 16 Plaça Major.
- Mocions, Precs i Preguntes

Pel que fa al punt relatiu a la modificació de crèdit, volem manifestar el següent: ens trobam en el mes de març i creiem que el Pressupost no és tan realista com ens volien donar a entendre en el passat Ple Ordinari del Desembre, on es va aprovar el mateix, ja que s'ha d'ajustar a les inversions que s'han de fer. Creiem que pagar uns 50 milions anual d'interessos i veure que es tanca el Pressupost del 96 amb un superàvit de 160 milions no és la millor manera de dur a terme una gestió econòmica. Compartim el motiu d'aquesta modificació de crèdit (projecte enllumenat) ja que suposa una millora de la infraestructura, sempre ho hem considerat un tema prioritari i així ho hem manifestat en moltes altres ocasions. No compartim, però, el fet que aquesta obra estigui condicionada a l'arribada d'una subvenció ja que pensam que s'hauria de començar ja, amb subvenció o sense.

Respecte al projecte d'enllumenat només significar, després d'allò dit anteriorment, que no estam d'acord amb el tipus de farola que es vol instal·lar. Pensam que coses com aquestes donen caràcter propi a un poble i, donada la despesa que es va fer per un tipus determinat de farola, s'hauria de continuar en aquesta línia, molt més d'acord amb el tarannà del poble campaner. Cal destacar que tot el Consistori es va comprometre al Plenari a cercar una solució en aquest

Ple de la corporació de dia 20 de març de 1997

tema.

Pel que fa al lloguer de l'immoble a la Plaça Major, compartim la idea d'una millora adequació de l'Oficina de Recaptació però no compartim la manera. Consideram que l'Ajuntament disposa de locals infrautilitzats no massa enfora del centre de la Vila, que han costat molts de doblers la seva restauració o manteniment i que podrien ser perfectament aprofitables. I en tot cas, amb el que costarà el lloguer es podria habilitar algun immoble municipal.

Vàrem presentar cinc mocions d'urgència:

1a.- Instar al Parlament de les Illes Balears perquè redacti una **Reforma de l'Estatut d'autonomia**; els continguts de la Reforma han de ser objecte del més ampli consens polític; hem d'assolir un nivell d'autogovern equiparable a la resta de nacionalitats històriques; garantir el finançament econòmic mitjançant el concert econòmic. (REBUTJADA)

2a.- Sol·licitàvem la **modificació del Pla Director Sectorial de Residus** per incloure mesures de reducció en origen, prioritzar el reciclatge i el compostatge, planificar la infraestructura i mesures de gestió necessàries per dur a terme els objectius anteriors i realització de campanyes educatives i divulgatives per fer possible la participació dels ciutadans en la gestió dels residus. (REBUTJADA)

3a.- Iniciar els tràmits oportuns perquè l'espai on està prevista la **plaça pública de S'Estació**, segons les Normes Subsidiàries, es pugui netejar d'herbes, pedres, arbres morts, deixalles, etc; disposar el seu sòl perquè pugui ser utilitzat com espai lúdic i de passeig; realitzar la inversió corresponent i dur a terme l'acabat d'aquesta plaça. (REBUTJADA)

4a.- Expressar la satisfacció per

l'aprovació de la **Declaració Universal de Drets Lingüístics**; donar suport al contingut de la Declaració i al que afecti a la llengua catalana com a parla que ha de ser objecte d'ensenyament i d'especial respecte i protecció; expressar la satisfacció perquè hagi comptat amb el suport de les institucions i organitzacions de caràcter nacional, estatal i internacional. (REBUTJADA)

5a.- Elaborar el **catàleg municipal de camins públics**; demanar al CIM que es faci càrrec de l'elaboració i despeses; publicar el Catàleg de Camins Públics de Campos (APROVADA).

Cal destacar que algunes de les mocions que han tengut el vot en contra del PP, a altres Consistoris han estat aprovades amb el seu vot a favor o, encara més, presentades conjuntament amb els altres grups.

Se'ns va denegar el **prec en el qual demanàvem la creació d'una comissió municipal**, amb representació de tots els grups polítics, per tal de dirigir les accions ciutadanes que es puguin promoure **per evitar el pas de l'autopista Palma-Manacor**.

Pensam, així mateix, que la contestació de les preguntes no s'ajusta, en massa ocasions, al que demanes i es contesten per obligació (sense ganes) més que amb un esperit informatiu.

Informació del Club d'Esplai Campos

QUÈ HEM FET FINS ARA?

Com ja sabeu, el Club d'Esplai de Campos va tornar a obrir les seves portes a començament del Curs Escolar 96/97 amb moltes ganes de fer feina per a tots vosaltres. Com que ens suposam que molts de vosaltres encara no sabeu quines activitats duim a terme al Club d'Esplai, vos farem una petita descripció d'algunes de les activitats més interessants:

Una d'aquestes activitats, va esser el taller de socorisme, la monitora que té el títol de socorrista, na Xisca Riera, ens va ensenyar durant tot l'horabaixa un parell de coses molt interessants, i tots els nins i nines que hi varen assistir, varen poder aprendre algunes coses molt senzilles però de molta utilitat.

Un altre taller molt interessant va esser el mural informatiu de Campos. Tots els nins i nines, varen crear un mural que cada dissabte actualitzam amb informació sobre Campos, anuncis, successos, etc.

Això és una petita mostra de les activitats que hem fet. En pròxims fulls tornarem a parlar d'altres activitats.

CALA MURTA '97

Des d'aquest full ja vos volem dir que estam fent molta feina per preparar el proper Campament a Cala Murta, des d'aquí vos informam que, si no hi ha res de nou, enguany el campament serà pel mes d'agost.

SORTIDA CAP DE SETMANA A SÓLLER

El Club d'Esplai prepara una sortida de cap de setmana pel mes d'Abril. La sortida serà dia 19 i 20 d'Abril, i anirem al casal Sant Ramon de Penyafort del Port de Sóller.

Perquè el viatge sigui més divertit hem pensat que ens anirem fins a Sóller amb tren, i de Sóller agafarem el Tramvia fins al port. La tornada serà amb l'Autocar i pasarem pel famós tunel de Sóller.

Des d'aquí ja vos avisam, farem publicitat però si voleu res, ja sabeu que ens podeu trobar tots els dissabes horabaixa al local del Club animau-vos i veniu amb nosaltres al port de Sóller.

**Per a qualsevol informació a Ressò, trucau al:
16.01.00 (Antònia) • 65.24.59 (Esteve)**

VIBRO MASSATGE

Per a cames cansades i esquena

PER APRIMAR-SE

Termo - sudació

Vàcuo - lipolysse

Amb productes naturals

TERAPÈUTICA MANUAL I ELECTROTERÀPIA

per llevar tots els mals del seu cos

DRENATGE LIMFÀTIC

per després de les operacions de pits, cremades varices, edemes, asmes, al·lèrgia

CONSULTA CADA DIA HORABAIXA

HORES CONVINQUDES

TEL. 64.05.53 • TEL. MÒBIL 909.65.46.70

CAMÍ DE SES COVETES (Ca Na Parra) Sa Ràpita

Declaració Universal de Drets Lingüístics (III)

Havíem arribat a la conclusió a l'article anterior que quan en un territori hi conviuen diferents comunitats i grups lingüístics, s'ha d'arribar a un màxim desenvolupament del respecte entre tots i s'ha d'aconseguir que es puguin exercir els drets de les persones que hi viuen dins un màxim de garanties democràtiques.

La Declaració Universal a l'article 3.1. diu: *Aquesta Declaració considera com a drets personals inalienables, exercibles en qualsevol situació, els següents:*

El dret a ésser reconegut com a membre d'una comunitat lingüística, aquest és un dret que ens ha estat negat moltíssimes vegades, especialment si hem volgut exercir de campaners i de mallorquins i hem volgut emprar dins el territori que és propi de la comunitat lingüística catalana, la nostra llengua. Ens han volgut silenciar moltes vegades i de moltes maneres. La manera més còmoda ha estat dir-nos, que "això era Espanya i que s'havia de parlar espanyol". En aquests moments ens negaven el dret a ésser reconeguts com a membres de la comunitat lingüística catalana. Més envant això ens ha fet recordar o ens ha fet pensar que l'únic motiu perquè se'ns podia o se'ns volia conculcar aquest dret, era perquè el nostre territori no era Espanya. Perquè cas d'haver-ho estat no se'ns hauria negat a parlar en una llengua que també hauria d'ésser pròpia d'aquell Estat. I si llengua espanyola només ho és el castellà...

El dret a l'ús de la llengua en privat i en públic. Només se'ns ha respectat el dret a usar la llengua en privat. En públic se'ns ha negat el poder exercir-lo. Durant molt de temps s'usava i es feia córrer la brama de viva veu, per la ràdio i pels diaris que: "**Si eres español habla español**", i també que era una falta d'educació que si hi havia una persona que et parlàs en castellà que tu no li parlassis igual. Quina casualitat, per què mai no es va dir que era una falta de respecte si hi havia una persona que parlava en català i les altres no li parlaven en la mateixa llengua? Per què es defensava una llengua i se n'enterrava una altra? Ens ho hem preguntat mai? Per què en el Senat espanyol només es deixa que s'hi parli una vegada en l'any?

La conclusió és que la Declaració Universal de drets lin-

güístics ens garanteix el dret que tenim, també en públic, d'expressar-nos en la llengua catalana.

El dret a l'ús del propi nom, aquest és un altre dret trepitjat que arrossegam des de temps immemorials. Durant moltíssims anys se'ns ha negat a totes les persones que formam part de la comunitat lingüística catalana que poguéssim exercir el dret a tenir el nostre propi nom, el nom escrit en la nostra pròpia llengua. Es va prohibir, es va obligar a traduir tots els noms en castellà i es varen cometre moltes aberracions intentant traduir també els llinatges, que poc a poc varen anar deformant els escrivans castellans o els que en aquella llengua intentaven transcriure'ls. A rel d'aquest fet es podrien contar cents d'anècdotes com aquella que en una família tots els mascles que duïen el nom dels padrins, nomien Pere Josep. Aquest nom era conegut com a usat pels avantpassats fins que en un moment determinat, un dels homes d'aquesta família que va néixer a les primeries d'aquest segle, li va tocar inscriure's i batejar-se com a "Pedro José". Aquesta persona segurament era capaç d'escoltar que li diguessin "Pedro", però era incapaç d'admetre que li diguessin "José", que segurament li haguessin dit "Cosé", i va decidir que només seria "Pedro", i així va fer-se dir sempre, i així estava escrit al carnet d'identitat, en un temps en què no es demanava la nota del registre civil. Quan els descendents d'aquesta persona es varen adonar que el seu nom vertader era Pere Josep, perquè en el registre civil constava com a "Pedro José", ja tenia més de 80 anys. Aquesta és una de les moltes conseqüències que hem sofert per culpa de la persecució i la repressió lingüístiques.

Aquesta Declaració Universal ens atorga el dret a usar el nostre propi nom, usem-lo! Anem al registre civil a posar el nom en la nostra llengua i inscrivem els nostres descendents en la llengua normalitzada. És hora d'aturar aquesta força de la inèrcia que es va posar en marxa i que pot acabar amb la nostra llengua i la nostra cultura. Els nostres avantpassats i els nostres descendents ens ho agraïran.

Joan Lladonet

es punt

**Les millor marques en:
Confecció, gèneres de punt,
corseteria i bany**

Creu, 2 • Tel. 65.03.46

CAMPOS

Joan Segura, 5

MANACOR

UNITAT D'EDUCACIÓ MATERNAL PREPARACIÓ SOFROLÒGICA A LA MATERNITAT

També
Assegurances privades Muface
i
Educació maternal aquàtica

Caterina Cerdà
Tels. 58.24.60 • 82.51.16
FELANITX

Parc Infantil de Trànsit

Un altre any, i ja fa més de 20, s'han celebrat a Campos les proves corresponents al Parc Infantil de Trànsit emmarcades dins Educació Vial. Molts de nins de Campos han participat al pati del Col·legi Públic Joan Veny i Clar amb el seu car corresponent per practicar els senyals de trànsit que prèviament havien estudiat. Amb aquesta campanya organitzada per la Direcció General de Trànsit es pretén aconseguir que tothom sàpiga les regles de circulació i s'apliquin amb correcció.

A Campos, la competició ha estat dirigida pel Guàrdia Municipal Miquel Ballester Càffaro que ha instruït tots els al·lots que han volgut participar-hi. Molts han estat els participants i només dos els guanyadors (amb dos més de reserva): Joan Català Mascaró i Tomeu Rigo Manresa del Col·legi Joan Veny i Clar. Una vegada superades les proves d'aquí es preparen per participar a Madrid. Els desitjam tota la sort del món.

— L'entrenador Miquel Ballester i els guanyadors de Campos

Redacció.

Clínica Dental Dr. Aguiló Dr. Pere Aguiló Martí

Llicenciat amb medicina, Cirurgia i Odontologia.
Master en rehabilitació oral e implantologia
per la Universitat de Nova York i Paris

Dra. M^a dels Àngels Servín Loya

Especialista en Endodòncia

— Consulta diària prèvia citació —

Carrer Bartomeu Ballester, 17

Tel. 65.28.60 • CAMPOS

SERVEI TÈCNIC

GUZMAN

FRED - CALOR

Petits aparells domèstics de tota classe

Compra venda
de maquinària d'ocasió
i Post - venda

OFEREIX ELS SEUS SERVEIS A:
SUPERMERCATS, TENDES, BARS,
VAQUERIES, PARTICULARS, ETC...

Aprofitant l'ocasió, té el gust de presentar-se
a Campos i voltants posant-se a la seva
disposició.

Santiago Guzman - Carrer Delfín, 24
Tel 989.32.34.18 - Sa Ràpita

Botiga

CA NA MEL

Alimentació, Merceria,

Perfumeria,

Ceràmica Mallorquina

Carrer, Sant Blai, 3 • Tel. 65.07.44
07630 CAMPOS

Escacs

Si l'any passat el Campos A recuperava la categoria Preferent del Campionat de Mallorca per equips, demostrant una vegada més que aquest és el lloc que li correspon, enguany s'haurà de lluitar molt si es vol aconseguir la permanència. Ara per ara, quan es duen jugades nou rondes, l'equip campaner es troba a la part mitjana-baixa de la taula, amb 3'5 punts. Aquest resultat no és tan dolent com per perdre la categoria, però dels onze equips que hi prenen part en descendeixen directament quatre, i això és molt. El Campos A ha guanyat al Marratxí, Son Espanyolet i Andratx (aquests tres equips ja són matemàticament de 1ª

Regional), ha empatat amb el Calvià i ha perdut amb el U.I.B.-Son Oliva, Tròpic, Polerio i Alcúdia, equip aquest darrer que ha guanyat tots els partits i que probablement se'n dura el títol de campió. Ara els dos encontres que resten, contra Ponent-Palma i Inca, són crucials de cara a l'any que ve, però també difícils de guanyar, sobretot l'equip Inquer, que està fent una bona temporada. S'haurà de fer tot el possible, per tant, per vèncer el Ponent-Palma, el qual, a més, també lluita per evitar el descens. Però si l'equip de Preferent ho té difícil, el de la Regional potser encara ho té més complicat: en les vuit jornades disputades només ha fet un punt. Les baixes enguany d'en Joan Pomar i d'en Miquel Mulet s'han notat i també s'han perdut un parell de partits que es tocarien haver guanyat. De totes formes encara queden cinc rondes per jugar i no està tot perdut. La nota positiva la dona, sens dubte, el nou equip que s'ha firmat enguany per jugar a 3ª Regional, el Campos C. Després d'un començament una mica fluix, els dos darrers enfrontaments els ha guanyat amb claredat i ara compta amb tres punts dels sis possibles, és a dir, un 50%. Serà interessant veure com evoluciona aquest

equip en els pròxims partits.

Passant a un altre tema, la competició dels Jocs Escolars ja es troba a la fase insular, que es disputa a l'hipòdrom de Son Pardo cada dissabte de matí fins dia 17 de maig. El nostre poble hi és representat per tres infants, en Bartomeu Rigo, n'Antoni Bonet i en Pau Julià, que es varen classificar després de jugar una fase prèvia comarcal de sis rondes, amb gent de Felanitx, Lluçmajor i Portocolom. En aquesta, n'Antoni Bonet va quedar tercer (5 punts), en Pau Julià cinquè (4'5 punts) i en Bartomeu Rigo sisè (4'5 punts), d'un total de vint-i-un participants. A la fase insular, quan s'han jugat dues rondes, els tres campaners es troben empatats a un punt; queda encara molt de joc per endavant: ànim!

Finalment només cal recordar a la gent que li interessi que el local de joc durant el Campionat de Mallorca per equips és la sala d'exposicions de "Sa Nostra", entitat a la qual el Club Foment d'Escacs Campos vol manifestar el seu agraïment per aquest suport, i que els encontres són els dissabtes a les 16'30 h.

Damià A. Verger Vidal.

Futbol - Tercera Regional

L'ascens a 2a Regional sembla difícil, però no impossible. Després d'un fluix començament aquest equip agafà el ritme de la competició i millorà molt els seus resultats amb unes sèries que encadenaven 5 o 6 partits sense perdre amb una o dues derrotes.

La sisena posició que ocupa aquest equip a cinc jornades de la lliga l'obliga a guanyar tots els partits que li resten i si la sort l'acompanya es podria aconseguir l'ascens que vists els primers partits de la temporada ningú no es plantejava. No debades està més que demostrat que en el futbol no es pot dir res fins que l'àrbitre assenyalava la fi del partit.

Redacció d'esports

PUBLICITAT A RESSÒ

Carme Llaneras. Tel. 65.21.32 • Fax. 65.01.47

L'Equip Juvenil aconseguix l'ascens a la Lliga Autonòmica

Fila superior (d'esquerra a dreta)

Miquel Bonet - Miquel Roig - Francesc Corbalan - Bernat Ginard - Joan Obrador

Fila central (d'esquerra a dreta)

Emilio Cayuela (2ⁿ. entrenador) - Joan Barceló - Joan Estelrich - Rafel Adrover
Llorenç Francisco - Pere Cayuela - Nofre Vidal - Sam Ruiz - Miquel Rigo (Entrenador)

Fila inferior (d'esquerra a dreta)

Jaume Mas - Cosme Garcias - Manolo Gil - Toni Vidal - Andreu Mas - Ramon Juan

34

Maria Bover Mulet

Tenda 100

i articles de regal

Es graven figures per a noces, batejos i comunions

Carrer Nou, 1 - Tel. 65.05.30 - Campos

TALLER

Grupo
VOLKSWAGEN

Toni Ripoll

AGENT OFICIAL

Ronda Jaume II, 55 • Tel. 65.24.76 • CAMPOS

Un campaner intenta fer la volta al món en un veler (IX)

De Bali a Galle

Dia vint-i-set de gener, després de finalitzar tots els treballs de preparació i manteniment, vaig salpar amb la marea alta rumb a Sri Lanka (antic Ceilan).

Cal dir que faig aquesta aturada per tal de recollir unes peces del pilot elèctric que m'han d'enviar. I és que el dia de la sortida no va anar bé. Això de voler anar directe, sense aturades, fins a Djibuti (Àfrica) no podrà ser.

Després de passar per la costa est i sud de Phuket (Tailàndia) el rumb era pel sud de Nicobar, illes al nord de Sumatra (Indonèsia) i des d'aquí directe a Galle, al sud-oest de Sri Lanka, unes 1200 milles més lluny.

Els mesos de novembre a març són els millors per fer la travessa, ja que el montsó del nord-est és fluix i el temps és sec, amb poca o gens de pluja. Però cal evitar els mesos de novembre i desembre, perquè hi ha risc de ciclons al golf de Bengala.

El primer dia, poc vent i pocs pesquers: la mar és incòmoda, confusa. De tant en tant es forma una zona amb molts de romponents (cabres) pel fort corrent.

El segon dia el montsó del nord-est ja bufa entre 10 i 15 nusos, nit i dia. Però la mar encara és incòmoda.

De dia la temperatura és agradable, i millor els vespres. La lluna il·lumina el solc que l'Encís va deixant lentament.

A prop de Nicobar el vent puja a 30-35 nusos. Cal fer maniobres per amarrar el veler. Quatre hores més tard ha baixat fins als normals 10-15 nusos.

Dia vint-i-nou de gener he de canviar el rumb. Som al sud de Nicobar, unes illes rarenques. Un dia ja ho contaré.

L'endemà la mar ha millorat, encara que hi ha una onada de l'est. El pilot de vent no està d'allò més fi. Cal anar amb l'elèctric número 0, que és el d'emergència.

El vent puja i baixa, canvia de direcció entre el nord i l'est. Però és constant les vint-i-quatre hores del dia. Això és bo. I faig bones singladures: 155 milles en vint-i-quatre hores.

Els dies s'escolen aviat. Les condicions són quasi ideals. Un dia cal cosir un set de la vela major. Un altre atrassar el rellotge (tot un ritus). Un altre tenc faves per tot arreu, etc.

Al sud de Sri Lanka hi ha un dispositiu de separació dels vaixells mercants. Jo vaig pel nord per dormir tranquil. Perfecte.

Ja som a l'illa en forma de pera on es fa el millor te del món. El darrer vespre a prop de la costa està ple de pesquers, llumets blancs que rivalitzen amb els estels d'una nit molt clara. Altre cop a dormir un poc.

Dia cinc de febrer, a les deu del matí, fondeig fora de l'espigó del port de Galle. Es diu que abans rebia el nom de Tarshish i era el lloc d'on partien els vaixells del rei Salomó per recollir or i plata. Després dels àrabs, els portuguesos van obrir la ruta de les espècies amb Orient i Galle era una base important, com ho demostra la cons-

trucció del fort.

Des de 1983 hi ha tensió entre el tamils, descendents de l'Índia i mà d'obra, i els sinhalesos. Els primers volen un estat independent al nord. Actualment hi ha un període de conflictes molt sagnants per les dues parts. El país es troba en estat d'alerta, amb barricades, soldats i controls als punts més importants. Sembla que al sud no hi ha perill, però és cert que el turisme ha minvat moltíssim.

El cas és que la marina de guerra va pujar a bord i va registrar tot el veler. Després vaig tenir permís per entrar al port sota la mirada dels soldats armats que vigilen des de torreons els moviments dels vaixells i les persones. Un búnker.

Dins el port hi ha una vintena de velers, tots estrangers, pesquers i, a un costat, tres vaixells de guerra en mal estat, però operatius. A Trimomalee, al nord, els tamils n'havien enfonsat dos.

Després de fondejar rep la visita del capità del port, que pega una ullada per tot. Me diu on puc anar i les condicions del port.

És difícil trobar un lloc, cal fondejar per proa i amarrar amb un cap llarg per popa a una boia. La gent m'ajuda, el lloc és estret.

Dos dies després el vent puja a 35 nusos el dematí, i estic en situació delicada, damunt un altre veler i a prop de terra. Quan estic preparat per tallar caps i amollar la cadena de l'àncora, el vent baixa i decidesc canviar-me de lloc, a un més allunyat. Ho faig i estic molt més segur.

Els vespres la marina de guerra amolla entre cinc i vuit càrregues de profunditat (bombes) per prevenir possibles atacs. L'Encís tremola uns segons, i ja està. Però el primer cop no sabia què passava! Hi ha moltes mesures de seguretat i presència militar a Galle. Però tret d'això el país és força interessant, com vaig comprovar en el viatge fins a la capital, Colombo. Gent pobra, però contenta i simpàtica.

Bon vent.

Antoni Nicolau

Ciclos Serra

Reparació i Venda

Provença, 1 • Tel. 65.00.85
07630 CAMPOS

Temps de joc L'Hora de la veritat

Quan manquen vuit jornades de lliga, 24 punts per disputar, ha arribat l'hora de la veritat. Ja no valen els defalliments, els errors, ni d'altres excuses; ara, tots i cada un dels punts en disputa valen el seu pes en or. Tots els equips implicats en les posicions d'ascens no es poden permetre el luxe d'una errada, els suposaria la ruïna esportiva. En aquestes alçades de campionat fins a set equips poden estar immersos en una lluita, sempre esportiva, per arribar en un dels quatre primers llocs que donen accés a jugar la lliga d'ascens a segona divisió B. El Sóller i el Constància, amb 65 i 64 punts respectivament, pareix que tenen una plaça assegurada i, a més, es disputaran el títol de lliga; l'At. Balears, amb Miquel Crespí a la banqueta, pareix recuperat d'una crisi de resultats i és tercer, empatat a 56 punts amb el Manacor que és quart; Unió Esportiva Poblara els segueix amb 53 punts i el Campos, a la baixa en les darreres jornades, i el sorprenent Binissalem, amb 50 i 49 punts respectivament, lluiten per no despenjar-se del capdavant de la classificació.

D'aquí al final de la temporada comptaran, i molt, els partits que

queden per disputar, a casa i enfora d'ella, als distints equips. Donant per fet que el Sóller i Constància accediran a la lliga queden dos llocs

pels que lluiten cinc equips. D'aquests, el pitjor calendari el té el Manacor que ha de jugar contra quatre equips implicats en la lluita (Constància, Balears, U.E. Poblara i Binissalem) i, a més, té cinc partits fora de casa. L'At. Balears té dues sortides, difícils i complicades, a Campos i Sóller, encara que la resta de partits siguin més o

manco assequibles. La U. E. Poblara tampoc no ho té fàcil, ja que ha de jugar contra Sóller, Binissalem, Manacor i Constància. El Binissalem pensam que té poques ocasions però el seu calendari és relativament còmode. El Campos és, probablement, dels que tenen més opcions amb el calendari a la mà: juga a casa davant l'At. Balears, Andratx, Esporles i Santa Eulàlia; els seus desplaçaments a Calvià, Alaior, Cardassar i Binissalem. Tret de l'At. Balears a casa i el Binissalem a fora, tots els altres equips estan abocats al descens (Alaior, Esporles i Andratx) o en la zona baixa de la classificació (Cardassar i Platges de Calvià).

Per tot l'exposat anteriorment podem concebre esperances de la classificació del Campos per disputar la lliga. Això sí, no valdrà badar en cap partit, tampoc serà fàcil, cada partit haurà de ser una final (o almanco així s'ha de plantejar) però el premi val la pena per tots els sacrificis que s'hagin hagut de fer. Serem allà per veure-ho i contar-ho, sort i endavant.

Josep-Antoni Sala Toral

Bàsquet

No han canviat massa les coses per als equips de bàsquet campaners.

Pel que fa referència als equips més joves continuen jugant setmana darrera setmana amb la il·lusió de millorar el seu joc i aconseguir que les victòries siguin més habituals.

Un cas diferent és el de l'equip Senior Masculí al qual les lesions i la llarga durada de la temporada li han minat la moral i li han minvat la plantilla, fet que han provocat que l'inici del play-off no hagi estat tot el bo que esperàvem.

Ja per acabar farem referència a l'equip Senior Femení que sembla que ha trobat el seu millor moment i ens ha oferit uns partits molt bons que si bé no sempre han anat acompanyats de la victòria sí que han aconseguit permetre pensar en un bon fi de la temporada.

Miquel Oliver i Bauçà

Sa Pesquera

Fins el 16 de febrer ningú havia mullat la canya, però aquest diumenge sí i alguns començaren fort. Era la primera prova de la Regularitat de Grumeig i es va fer per la zona de Cala d'Or. La participació fou de 17 pescadors i el millor d'ells, amb diferència, va ser Joan Oliver que agafà més de 10 quilos de peix; Joan Mas, el segon, ja només arribà als dis quilos i mig. Baltasar Font, Tomeu Julià i Toni Font varen ser tercer, quart i cinquè, respectivament.

Una setmana després es va celebrar la Prova de Companyonia, que una competició és un dia de festa. I és que després de la pescada es fa una torrada, no de peix per si vos ho pensàveu, sinó de llom i panxeta que sempre és més segur. I és aquí on la lluita dels pescadors i acompanyants

és més aferrissada, sobretot per les primeres tallades. En el divertit joc d'endevinar el pes que hi ha penjat a una canya, el qui l'encertà gram per gram va ser Tomeu Julià. Pel que fa al resultat de la pescada, en les dues modalitats, va ser la següent: Tomeu Salas guanyà en la categoria de Roquer amb un pes de 1580 grams i Damià Vadell guanyà en la de Grumeig amb un pes de 3852 grams. El segon trofeu es dona per sorteig entre els participants de cada categoria. En la modalitat de Roquer l'afortunat va ser Joan Vidal, setè amb 915 grams, i en la de Grumeig obtingué el trofeu Toni Salas, que havia estat quart amb 1435 grams.

I just un mes després de la primera prova de Regularitat de Grumeig, és a dir, dia 16 però de març es va fer

la segona. En el sorteig de zona sortí Sa Colònia de Sant Jordi. I també va passar a la primera, el primer classificat superà el qui va fer segon amb més del doble de la seva pescada. En aquest cas va ser en Miquel Clar el que es va situar el primer amb 4700 grams, seguit d'en Joan Oliver Bonet amb 1525 grams, en Tomeu Sala 1795 grams, Baltasar Font 1845 grams i Gori Rigo, 1367 grams.

Aquests són els resultats del començament de temporada del Club de Pesca Campos en la qual, com veieu, alguns tingueren peix per un parell de dies. Una temporada en la qual volem aprofitar l'avinentsa per desitjar tota la sort a tots i cada un dels participants en les diferents modalitats.

Jaume Clar

37

Campions de lliga Alevins

Dalt (d'esquerra a dreta)

Esteban - F. Mas - J. Guillen - A. Vidal - P. Fullana - Balta - A. Mas

Enmig (d'esquerra a dreta)

Pau Mas (Delegat) - Pere Guillen - M. Maimó - Bernat - A. Bonet - A. Rigo - F. Coll - Fernando - Miquel Rigo (Entrenador)

Abaix (d'esquerra a dreta)

M. Vilar - M. A. Vadell - J. Portell - J. Mas - A. Bordoy - J. Lladó - Julián

La Pedrera - Futbol 7

Quan resten 2 jornades per acabar la lliga, 14 victòries i 4 derrotes són els números que permeten als nostres jugadors més petits, d'edat és clar, consolidar-se al tercer lloc per darrera dels potents Manacor i Manacorins. O sigui, que qualificar de molt bona la temporada realitzada per l'equip que entrena en Tomeu Obrador no és excessiu, i més si tenim en compte que molts d'aquests jugadors són de primer any.

Els resultats són:

Espanya 0 - Campos 6
Campos 7 - Porreres 2
Cala d'Or 3 - Campos 5
Manacorins 4 - Campos 1
Campos 4 - At. Manacor 0
Porto Cristo 0 - Campos 3

Alevins

Què podem dir d'un equip que mancant 5 jornades ha guanyat 23 partits i n'ha empatat 2 i ja és matemàticament campió?

Senzillament, ENHORABONA CAMPIONS i a veure si aconseguen acabar la lliga sense conèixer la derrota.

Resultats:

Campos 6 - Poblense 0
Sallista 1 - Campos 1
Campos 5 - Sant Pere 1
La Salle 2 - Campos 3
Campos 7 - Beta 0
Sa Roca 0 - Campos 6

Infantils

Amb 22 partits jugats, n'han guanyat 21 i han empatat l'altre, i quan manquin 8 partits per acabar la lliga l'equip campaner ocupa el primer lloc de la taula.

Ara aquest equip té una recta final de la competició carregada d'emoció amb un partit, el darrer, que l'ha d'enfrontar al segon classificat: l'Espanya; un partit que pot valer una lliga si no es falla en els partits anteriors entre els que des-

taquen les visites que han de fer al camp del Sallista, 3r classificat i de l'Olímpic de Manacor, 4t classificat.

Resultats:

Artà 0 - Campos 9
Campos 9 - Poblense 1
Murense 0 - Campos 6
Campos 17 - Can Picafort 0
Felanitx 1 - Campos 4

Cadets

Quatre partits més i aquest equip haurà acabat la lliga i, en escriure aquestes retxes, molt malament hauran d'anar les coses perquè aquest equip perdi la categoria ja que vuit punts els separa dels llocs de descans.

Objectiu acomplert? Esperem que sí, però no val a badar.

Resultats:

Can Picafort 4 - Campos 3
Campos 3 - Sant Francesc 2
Sant Pere 5 - Campos 4
Campos 4 - Felanitx 3
Artà 4 - Campos 1

Juvenils

Magnífica recta final d'aquest equip, que dels darrers nou partits n'ha guanyat sis i n'ha empatat tres.

El bon comportament d'aquest equip al llarg de la temporada l'ha duit a quedar tercer classificat, per darrera de La Salle B i del Platges de Calvià B, cosa que li ha donat l'ascens a la lliga Juvenil Autonòmica.

Enhorabona i esperem que no torni a abandonar la màxima categoria del futbol juvenil balear.

Resultats:

Montuiri 1 - Campos 3
Campos 4 - La Saller B 1
Campos 7 - At. Balears B 2
Platges de Calvià B - Campos 1

Redacció d'esports

RESSÒ

Revista mensual

ANY 10

Abril 1997 • N.º 90

Edita: Obra Cultural Balear de Campos

Informació i Correspondència:

Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS

Fax.: 971 - 65.02.02

Coordinadors:

Montserrat Alcaraz

Pere Ollers

Antònia Sitjar

Esteve Tomàs

Coordinadora Publicitat:

Carme Llaneras • Tel. 65.21.32

COL·LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat

Joan Adrover i Mascaró

Miquel Oliver Bauçà

Margalida Ballester

Guillem R. Caldentey

Sebastià Covas

Joan Juan Pons

Clementina Kokkelink

Josep Lladó

Jaume Lladó

Gori Mas

Guillem Burguera

Antònia Serra

Damià Andreu Verger

Núria Vives

Sebastià Moranta

Guillem Mas i Forteza

Apol·lònia Vanrell

Maria Barón

Arnau Perelló

Francesc Miró

Josep Antoni Sala

Margalida Martorell

Francesc Blasco

Pere Adrover

Francesc Mas

Guillem Mas i Ferrari

Damià Prohens

Bàrbara Monserrat

Francesca Ballester

Francesca Mas

Miquel Àngel Aguiló

Antoni Ginard

Jaume Clar

Miquel Roig Adrover

Joan Lladonet

Francisca Oliver

Subscripció: 2.750 Ptes. anuals

Preu d'aquest exemplar:

275 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i Impressió:

A ADROVER - CAMPOS
Tel. 65.02.02

PATROCINEN:

Consell Insular de Mallorca
Comissió de Benestar Social
Comissió de Medi Ambient i Ordenació del Territori

ORGANITZA:

PIME BALEARS

"SA NOSTRA"

NO LA LLANÇIS

FUNDACIÓ "DEIXALLES"

REPARTIRÀ ENTRE CÀRITAS I AMADIP
10 PESSETES
PER CADA LLAUNA BUIDA QUE TU ENS PORTIS

a "DEIXALLES", Camí de Salard, 63 · Palma, de dilluns a divendres, de 9 h. a 13 h. i de 16 h. a 19 h.
IMPORTANT: Les llaunes han de ser, necessàriament, de begudes

COL·LABOREN

TIRME

Coca-Cola CONC

arpalalu

GRUP MALLA SOLAR DE CONSTRUCCION

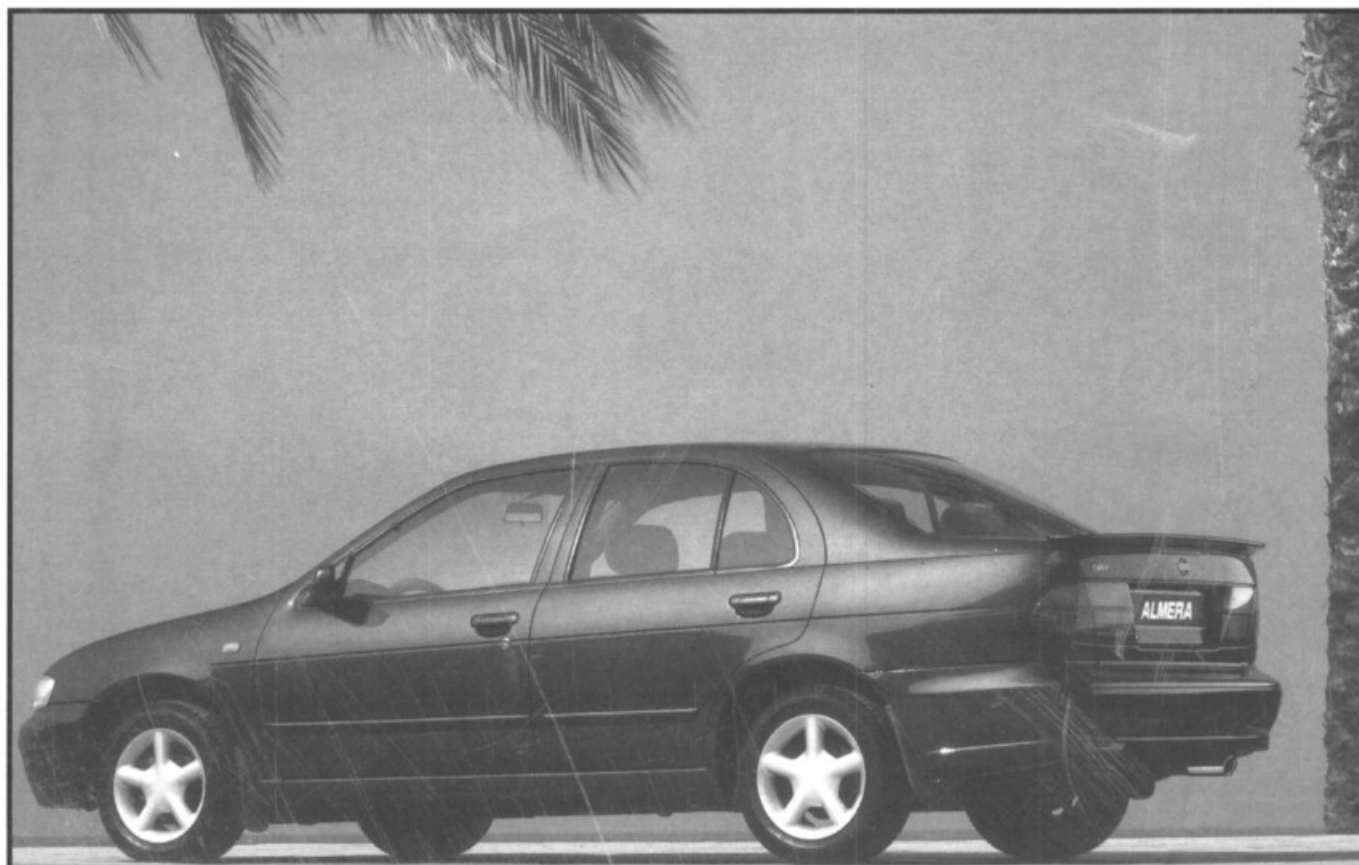
RESÓ

deixalles

NOU

NISSAN - ALMERA

4 PORTES

EL MIRIS PER ON EL MIRIS

DESCOBRIRÀS UN GRAN COTXE

GASOLINA I DIESEL

DES DE 1.984.000 Ptes.

Oferta vàlida fins a finals d'abril

RAFEL POMAR MAS

Historiador Talladas, 9 - Tel: 650783 - Fax: 652258

